

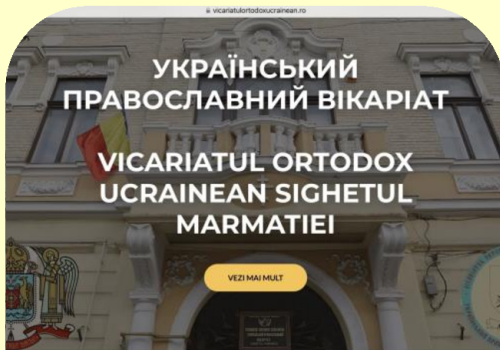
ВІСЕСТИТОРЪЛЪ

Revista Vicariatului Ortodox Ucrainean din România

БЛАГОВІСНИК

Журнал Українського Православного Вікаріату Румунії

Nr. 2 / №2 august-octombrie 2023 / серпень-жовтень 2023 ISSN 3008 – 4474 ISSN-L 3008 - 4474

PROTOPOPIATE

PROTOPOPIATUL SIGHET

PROTOPOPIATUL LUGOJ

CUPRINS / ЗМІСТ
ARTICOLE / СТАТТІ

FRĂȚII DOMNULUI.....	4
ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЄ І НАШЕ ПРЕОБРАЖЕННЯ	9
Învățămintele Maicii Domnului.....	12
„Unde scrie în Biblie?” O scurtă prezentare a Sfintei Tradiții și a Sfintei Scripturi.....	14
РОЖДЕНСТВО ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ.....	21
Impresiile tinerilor Vicariatului Ortodox Ucrainean, participanți la Întâlnirea Internațională a Tinerilor Ortodocși (31 august – 3 septembrie 2023 - Timișoara)	23
Maica Domnului – ocrotitoare și model de sfințenie	30
Secularizarea	32
Матір Господня в сторінках Святого Письма	38
Cimitirul eroilor și victimelor din cel de-al Doilea Război Mondial din Sighetu Marmăției.....	44
Sfintele Moaște	62
Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene Știuca.....	66

DIN VIAȚA VICARIATULUI / З ЖИТТЯ ВІКАРІАТУ

Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene Sf. Ilie Tesviteanul – Ruscova	66
Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene Sf. Mare Mucenic Pantelimon – Repedea.....	67
Храмове свято церкви Кричунова	68
Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene Timișoara.....	69
Hramul Mănăstirii Rona de Sus.....	70
Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene Caransebeș.....	70
Hramul bisericii din Câmpulung la Tisa, cea mai veche biserică de zid din cadrul Vicariatului Ortodox Ucrainean din România.....	72
Hramul Bisericii din Cornuțel	73
Hramul Bisericii din Rona de Sus.....	74
Hramul Parohiei Soca.....	75
Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene Sighetu Marmăției	76
Cursuri pastorale pentru obținerea gradelor profesionale (definitiv și gradul II) – 2023.....	77
Întâlnire cu profesorii de religie / Зустріч з викладачами релігії	79

www.vicariatulortodoxucrainean.ro.....	81
Școala duminicală în cadrul Parohiei Sighet	81
Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene din Pădureni.....	82
Храмове свято української православної церкви з Луга.....	83
Храмове свято Української Православної Парафії з Бухаресту	84
Asociația Dobrotoliubie / Асоціація Добротолубіє.....	84

Colegiul de redacție: Pr. Vicar Dr. Nicolae Lauruc (redactor șef), Pr. Protopop Petru Rahovan, Pr. Protopop Petru Rosoca, Pr. Ardelean Vasile, Pr. Brotnei Viorel, Pr. Brotnei Virgil, Pr. Cinar Gheorghe, Ierom. Dr. Nicolae Danco, Pr. Dr. Iurcea Ioan, Pr. Șanta Iulian, Pr. Sacaloș Mihai și Pr. Consilier Marius N. Lauruc.

Редакційна колегія : от. Вікарій д-р Микола Лаурук, от. Благочинний Петро Рагован, от. Благочинний Петро Росока, от. Арделеан Василь, от. Бротней Віорел, от. Бротней Вергілій, от. Чінар Юрій, от. Ієромонах Д-р Ніколае Данко, от. д-р Юрча Іван, от. Шанта Юліан, от. Сакалош Михайло та от. Радник Маріус Н. Лаурук.

blahovysnyk@gmail.com

Str. Bogdan Vodă, Nr. 12

Sighetu Marmăției, Maramureș 435500România

Tel.0262.315114 ; 0760.321.594

Autorii materialelor sunt responsabili, în întregime, pentru conținutul materialelor publicate.

www.binevestitorul.com

www.vicariatulortodoxucrainean.ro

ARTICOLE / STATTI

FRAȚII DOMNULUI

Baza noilor probleme și diferitelor controverse ce s-au ivit în problema

“*frații Domnului*”, o constituie interpretarea liberă, arbitrară a textelor din Noul Testament în care se întâlnesc expresiile : “*frații lui Iisus*”, “*frații Lui*” și “*surorile Lui*”.¹

Expresia “*frații Domnului*” sau “*frații lui Iisus*” este expresia prin care erau numiți: Iacov, Iosie, Simon și Iuda, verii Domnului (*Matei 13, 55-56*). Ei nu sunt frați de sânge fiindcă Iisus a fost Unicul Fiu al Fecioarei Maria (*Matei 1, 25; Luca 1, 25-38*). Așa zișii “*frații Domnului*” erau “*rude*”, veri secundari sau “*veri al doilea*”. Faptul se explică prin aceea că limba ebraică era foarte săracă în cuvinte și prin termenul de “*frate*” – “*ah*”, tradus în grecește prin “*adelphos*” – se indicau toate gradele de rudenie, ca: frați buni, frați vitregi, frați de levirat, unchi, nepoți și strănepoți, veri primari și veri secundari, cumnați etc. Avraam era unchiul lui Lot, iar el nepotul său și se numeau frați (*Facere 11, 27; 12,5; 13,8,12; 14, 14-16*). Chiar și pe păstorii lor îi numeau “*frați*” (*29,4*). Iacov, nepotul lui Avraam, s-a căsătorit cu verișoarele lui – surorile Lia și Rahela –fiicele lui Laban, deci veri de gradul doi și se numeau frați (*cf. Facere 11,27; 24,15,40 ; 29, 10, 12, 15; Numeri 16,10*). De asemenea, Eleazar și Kish erau frați, iar copiii lor s-au căsătorit – verii cu verișoarele lor – deci se numeau “*frați*” (*Paralipomena/Cronici 23,22*); mai erau apoi frații de levirat (*Matei 22, 24-27*).

¹ Valeriu Dragusin pr. prof. “Despre frații Domnului” in ST nr. 5-6/1985

Așa se explică și textele în care se întâlnesc expresiile “frații lui Iisus”, sau “frații Lui” (*Matei 12,46,48-49 ; 13,55-56 ; Marcu 3,31-32 ; 6,3 ; Luca 8, 19-21 ; Ioan 2,12 ; 7, 3-5 ; Faptele Apostolilor 1,14 ; I Corinteni 9,5 ; Galateni 1,19*). În toate aceste texte este vorba de “rudele” sau “verii secundari” ai Domnului. Orice altă încercare de a explica această expresie și gradul de fraternitate a lui Iisus cu așa –zisii “frații Lui”, este departe de adevăr și chiar blasfemică, și un sacrilegiu din partea celor care, considerându-i frați buni, atacă fecioria Maicii Domnului. Proorocul Iezechiel (44, 2), în descoperirea ce I s-a făcut, o vede ca pe o “Poartă” sau “Ușă” – metaforă prin care se înțelege că este prefigurată Sfânta Fecioară Maria.

În Noul Testament se întâlnește, de mai multe ori, expresia “*frații Domnului*”, sau “*surorile Lui*”. Luându-se înțelesul direct, imediat al expresiilor, fără să se țină seama de întregul conținut, de spiritul autentic al Noului Testament în care se exprimă ideea întrupării excepționale, suprafirești a Domnului nostru Iisus Hristos, s-a ajuns la interpretări exagerate, considerând pe Sfânta Fecioară Maria o soție obișnuită a bătrânului Iosif. Interpretările acestea duc, în ultimă instanță, la anularea importanței Întrupării Fiului Lui Dumnezeu pentru mântuirea noastră.

Mama “*fraților Domnului*” ni se spune că este Maria, sora Maicii Domnului (*Matei 27,56 ; Marcu 15, 40 ; 16, 1 ; Luca 24, 10*) și în baza locului de la *Ioan 19, 25* se crede, ca ea trebuie să fi fost soția unui anumit Cleopa. Mulți exegeți se întreabă dacă ea a fost sora adevărată a Maicii Domnului sau vara acesteia ? Tradiția veche bisericească ne spune că dreptii Ioachim și Ana au avut numai o singură fiică, pe Maria, Maica Domnului.

Așa fiind, nu ne va rămâne decât să zicem că, Maria, mama “*așa-zisilor frați ai Domnului*” nu poate să fi fost soră bună cu Maria, Maica Domnului, ci, probabil, ca era o vară a acesteia, ceea ce rezultă din faptul că, se chema de asemenea Maria, întrucât știm că nici pe atunci nu era obiceiul de a numi pe doi frați buni sau două surori bune cu aceleași nume. Dacă, așadar, Maria,

“mama fraților Domnului”, era o vară a Mariei, Maicii Domnului, atunci *“frații Domnului”* nu pot să fie în niciun caz frați buni ai Domnului, ci sunt frații Lui în înțelesul mai larg al cuvântului, adică verii secundari ai Lui și fiii Mariei, vara primară a Mariei, Maicii Domnului.

Totuși, protestanții raționaliști și toate sectele și denominațiunile derivate din Protestantism, interpretând literal expresia *“frații lui Iisus”* – sprijiniți și de o altă expresie *“până ce”* – înțeleg tot în felul lor – săvârșesc blasfemia și sacrilegiul de a o considera pe Maria, logodnica lui Iosif, mama a celor numiți *“frații Domnului”*, care nicidecum nu sunt fiii ei. Iată textul pe care-l citim după traducerea ediției britanice :

“Și a luat el (Iosif) pe nevasta-sa (Maria), Dar n-a cunoscut-o până ce ea a născut un fiu. Și i-a pus numele Iisus” (Matei 1,24-25). Traducerea corectă este: *„Și a luat el pe logodnica sa. Și fără să fi cunoscut-o pe ea (Iosif),(Maria) a născut pe Fiul Său Cel Unul Născut, Căruia I-a pus numele Iisus.”* Că însuși termenul de nevastă este o blasfemie și un sacrilegiu, se vede din chiar textul versetului 18 de mai înainte, unde citim: *“Iar nașterea lui Iisus Hristos a fost așa: Maria, mama Lui, fiind logodită cu Iosif, fără să fi fost înainte împreună, s-a aflat având în pântec de la Duhul Sfânt (Matei 1,18).* Iar expresia *“n-a cunoscut-o până ce (“eos on”)* (sau *“până când”*, sau *“până a născut”*) nu înseamnă că după aceea a cunoscut-o Iosif; ci, că n-a cunoscut-o niciodată.

De pildă, citim, după traducerea britanică, *“Și Micol, fata lui Saul și soția lui David n-a avut copii până în ziua morții ei (II Samuel/II Regi 6,23).* Expresia *“până ce”* sau *“până când”*, se întâlnește adesea în Sfânta Scriptură și chiar în vorbirea obișnuită cu înțelesul de *“niciodată”*.

Alți comentatori au încercat să explice *“frații”* și *“surorile Domnului”* recurgând la unele apocrife ca *“Protoevanghelia lui Iacov”* și *„Evanghelia lui Petru”* unde s-ar afla indicații că ei ar fi copiii lui Iosif dintr-o căsătorie anterioară și frați vitregi ai Domnului. Adică, Maria, numită sora Maicii Domnului, ar fi fost prima soție a lui Iosif cu care a avut cel puțin patru fii și

două fiice: Iacov, Iosif, Simion, Iuda (*Matei 13,55*) fără a se numi și fiicele, după care Iosif s-a logodit cu Sfânta Fecioară Maria. Or, aceasta presupune mai întâi că Iosif ar fi fost divorțat de prima lui soție, ceea ce e de neadmis dat fiind că el era *“om drept”* (*Matei 1,19*) și n-o putea face. Apoi pentru Sfânta Fecioară Maria ar fi fost o jignire o asemenea logodnă cu el. Iar, dacă totuși cineva poate trece peste aceste considerente majore cum s-ar putea explica faptul că, deși trăia acea Marie, fosta soție lui Iosif, ei nu vin la Iisus împreună cu mama lor adevărată ci cu Maica Domnului, mama lor vitregă?

Ar mai fi de amintit faimosul pasaj din istoricul iudeu Iosif Flaviu, care vorbește de omorârea lui *“Iacob, fratele lui Iisus, supranumit Hristos”*. Importanța acestui text constă în faptul că este singura mărturie din izvor necreștin, referitoare la existența pământească a Mântuitorului, care confirmă existența cel puțin a unuia dintre acești *“frați ai Domnului”* citați de Biblie.

În secolul IV, când a fost atacată dogma *“fecioriei Maicii Domnului”* s-au ivit și s-au adâncit deosebirile de interpretare a expresiei biblice *“frații Domnului”*. Dintre părinții și scriitorii bisericești, Sf. Epifanie și Fer. Ieronim au fost primii care s-au ocupat în mod deosebit de problema *“frații Domnului”*.

Biserica, după cum am văzut, nu îngăduie interpretările eronate privitoare la *“frații Domnului”* ca fii adevărați ai Sfintei Fecioare Maria. Pentru noi, ortodocșii care avem la bază datele Sfintei Scripturi și ale Sfintei Tradiții, problema este clarificată în partea esențială că acei *“frați”* ai Domnului nu sunt copiii Sfintei sale mame ci ai Mariei, soția lui Cleopa, numită *“mama lui Iacov și a lui Iosif”* (*Matei 27,56; Marcu 15,40; Luca 24,10*).

Se știe din Tradiție că părinții Maicii Domnului au fost fără copii până spre bătrânețe, când au născut pe Unica lor fiică, Sfânta Fecioară Maria. Și totuși, se vorbește de o soră a Sa *“Și stăteau lângă crucea lui Iisus mama Lui și sora mamei Lui, Maria lui Cleopa”* (Ioan 19,25). Cine era această Maria lui Cleopa? Este greu de precizat și cine era Cleopa.

Se pare, totuși că Maria, zisă *“sora Maicii Domnului”* a fost o verișoară primară, fie o altă fiică a Mariei și soră cu Salomeea, fiica lui Sovi și soră cu Elisabeta.

De remarcat că nicăieri și niciodată, așa-ziii *“frați ai Domnului”* nu se numesc fiii Mariei, mama lui Iisus ci numai *“frații Lui”*.

Altă dovadă că acești ziși *“frați”* nu erau frați buni, e dat de faptul că, pe cruce fiind, Domnul Hrisos încredințează pe Sfânta Sa Maică lui Ioan, apostolul iubit, pentru a-i purta de grijă și nu acelor *“frați”*, cum ar fi trebuit, dacă ei ar fi fost frați buni ai Lui.

După cum se observă, raporturile dintre Iisus și acești ziși *“frați”* nu erau atât de strânse cum s-ar fi convenit între niște frați adevărați. De altfel, cheia dezbinării acestei probleme ne-o dă Însuși Domnul, când spune *“Nu e prooroc disprețuit decât în patria sa și între rudele sale”*(Marcu 6,4).

Se știe că la început nici așa-ziii *“frații Domnului”*, în realitate rudele sau verii Lui secundari, nu credeau în El (Ioan 7,3-5). Aici se folosește pentru acești ziși *“frați”* chiar termenul de *“rude”* sau *“rudenii”*.

În concluzie, trebuie să rămână bine stabilit, că *“frații și surorile Domnului”* despre care se vorbește în Sfintele Evanghelii sunt verii secundari ai Domnului nostru Iisus Hristos.

BIBLIOGRAFIE

*Biblia sau Sfânta Scriptură

*Dr Vasile Gheorghiu *“Sfânta Evanghelie după Mateiu”* Cernăuți, 1925

*Ioan Mircea, pr. dr. în *„Dictionar al Noului Testament”*, editura IBMBOR, București 1984

*Ioan Gh. Savin, *„Precizări și reconsiderări în jurul problemei “Frații Domnului”* în S.T. nr 5-6/1961

*pr. drd. Valeriu Drăgușin, "Frații Domnului" în lumina exegezei ortodoxe, în S.T. nr 5-6/1985.

Pr. Mihai Sacaloș

ПРЕОБРАЖЕННЯ ГОСПОДНЄ І НАШЕ ПРЕОБРАЖЕННЯ

Господь наш Ісус Христос рішив щоб, перед Своєї Животворчої смерті, взявши трьох Апостолів, Петра, Якова та Івана, і вийти з ними на Таворську Гору, де щоб показав їм Свою божественну славу.

Чому це зробив ? - На це питання знаходимо відповідь в кондаку свята Преображення. «На горі преобразився еси Христе Боже і ученики бачили славу Твою, скільки їм можна було, щоб, коли побачать Тебе розп'ятого, страждання Твоє зрозуміли добровільне і світові

проповідували, що Ти еси воістину Отчеє сяйво».

Своїм Преображенням, Господь Ісус Христос випереджує Царство Небесне. Він так і називає Його. Шість днів перед цим Господь сказав: «Правдиво ж кажу вам, що деякі з присутніх тут не зазнають смерти, доки не побачать Царство Боже» (Лк.9,27). Св. отці кажуть що тут заховається глибока тайна і нашого преображення. І ми не ввійдемо у вічне життя, якщо не причастимось красою і славою Царства Божого, перед відходу з цього життя. Іншими словами: якщо не преобразимось у земному житті. Про це і просимо у тропарі свята Преображення: «Преобразився Ти на горі, Христе Боже, показавши ученикам Твоїм славу Твою скільки їм можна

було. Нехай засяє і нам грішним світло Твоє споконвічне, молитвами Богородиці, Світлодавче, слава Тобі». Це прохання ґрунтується на словах Св. Письма. Відносно цього маємо два заклики - щодо нашого преображення - ,один в Старому Заповіті, а інший в Новому Заповіті.

Псалмист і цар Давид каже: «Блаженна людина, що у Тобі має допомогу Господи: сходження у їхньому серці до Тебе... вони ходять від сили до сили і показуються перед Богом у Сіоні» (Пс.83, 6-8). Як пояснюють ці слова св. отці ?

Св. Василій Великий та Св. Іван Золотоустий, пояснюючи ці слова, кажуть: «Від сили у силу є сходженням тих, які подвижуючись ростуть від однієї чесноти до іншої. Той хто вдосконалився в чесноті, побачить Бога в Сіоні, Сіон означає споглядання. Отже, верх блаженства є споглядання Бога, не так, який Він є у сутності, але наскільки благоволить відкрити Себе».

Св. Кирило Олександрійський пише: «Які сходження? -Ясно, що до неба, тому що вважаємо в собі і надіємось що піднімаючись до верхньої Матері, до небесної Церкви, так будемо разом з Христом, Спасителем всіх».

Св. Іван Ліствичник пише: «Чесноти подвижників є подібні до драбини Якова, тому що будучи прив'язані одна до другої піднімають до неба, того хто хоче підніматись».

У Св. Григорія Великого находимо такі пояснення: «Якщо не було-б сходів у підняттю серця, то псалмист не говорив би: вони ходять від сили до сили». Світлої пам'яті, от. Дмитрій Станілоє уточнює: «Кожний з цих сходів є вихідною точкою для нового сходження, тому що відкриває зір і путь для найвищого сходу».

Блаженний Теодорит пише: «Подвижники ростуть в чеснотах кожної днини і добавляючи добрі вчинки, здобувають багато сили». Наш

румунський славний подвижник Арсеній Бока каже: «З цією невимовною силою, яка приходить від Бога, людина перемагає будь-яку спокусу і скорботу».

Це все нас веде до сповнення слів псалмопівця: «Господь подасть силу народові Своєму» (Пс.28,11).

Другий текст Св. Письма який говорить ще найвиразніше про наше преображення знаходимо в посланнях Св. Ап. Павла. Говорячи про блискучість лица Мойсея, коли зійшов з Заповідями, Св. Ап. Павло пише: «Ми ж з відкритим обличчям, як у дзеркало дивимось всі на славу Господню, і змінюємось в той же образ від слави на славу, як від Духа Господнього» (1 Кор. 3,18). Тоді ізраїльський нарід не міг дивитись в лице Мойсея, через його блискучість.

Блаженний Єронім пише: «Святі дістали, ще тут у земному житті завдаток вічності, вічної слави. Перший був Мойсей, якого лице дуже променіло, подібно блискавки і подібно сонцю (Вих. 34,29-35). Другий був Ілля, який до неба був піднятий в одному возі огняному і який не відчував якесь схильовання, внаслідок вогню. Степан, тоді коли був вбитий камінням мав лице подібне до ангела, що бачили всі». Дуже цікаве пояснення слів Св. Ап. Павла знаходимо в одного з тлумачів Св. Письма. «Тепер всім дано те, що колись було привілеєм лишень одного Мойсея бачити славу Господню... Мойсеєва слава, випромінюючи все більше слабшала і зникала; християнин, навпаки, завдяки Духові преображується у все більш досконалий образ Божий у Христі, Господнього Духа».

«Підняття до спасіння є повільне і безпечне і означає бути кращий сьогодні ніж вчора, а завтра бути кращим ніж сьогодні», писав митрополит Вартоломей, славний тлумач Св. Письма.

Силу Божу, силу Св. Духа дістаємо, ми православні християни, через Св. Літургію, завдяки якій можемо оновлюватись, тому що Св.

Літургію православні богослови називають «безперервним християнським преображенням». На кожній Літургії, священник молиться - при перетворенню Дарів - просячи Господа: «...зійшли Духа Святого на нас і на цих Дарів». Велика тайна!

Лишень в цьому контексті можемо розуміти правильно слова псалмопівця: «Посаджені в домі Господнім, цвітуть на подвір'ях нашого Бога» (Пс. 91,14).

У пророка Даниїла знаходимо дві великі тайни. Перед тим як говорив про скасування «повсякчасної жертви» (Дан.12,11), тобто Св. Літургії (при антихристові), він говорить про очищення (преображення) багатьох (Дан.12,10). Означає, що перед кінцем світу багато них оновляться через Св. Літургію, як нам говорять великі Божі подвижники.

Вікарій от. др. Микола Лаурук

Învățămintele Maicii Domnului

Suntem în perioada Marelui praznic al Adormirii Maicii Domnului, care, din smerenie, nu ne-a transmis foarte multe învățături, prin intermediul celor patru evanghelii, dar din textul revelat, din mărturia Sfinților și din viața ei, putem învăța cel puțin următoarele lucruri:

1. Să ne ducem copiii de mici la biserică, Ea care de la vârsta de 3 ani a trăit în Templu și și-a petrecut copilăria în rugăciune. Dacă ne întrebăm „De ce să-mi duc copilul la biserică?” - Deoarece are grijă harul lui Dumnezeu de el, precum a avut

de Sf. Fecioară și numai în biserică ne sfințim și ne îndumnezeim din fragedă pruncie.

2. Ne învață Preasfânta Fecioară să ne rugăm cât mai des, ea care a stat în templu și s-a rugat neîncetat. Foarte mulți Părinți ai bisericii au ajuns la măsura rugăciunii neîncetate prin deasa convorbire cu Creatorul.

3. Să fim mulțumiți cu ceea ce primim în dar de la Dumnezeu, ne învață cea care, deși era aleasa Celui de Sus, a stat în casa unui tâmplar, mulțumindu-se cu o viață simplă, modestă fără să se plângă cuiva de lipsurile sau de greutățile zilnice ale vieții.

4. Smerenia. Atunci când Arhanghelul a venit la ea și i-a vestit voia lui Dumnezeu, ea nu s-a mândrit, ci a cugetat: „Cum va fi mie aceasta?”

5. Să îndurăm nedreptatea. Ea nu s-a justificat în fața lui Iosif, logodnicului său, atunci când acesta voia să plece, să o lase în ascuns atunci când a aflat de sarcina ei. Însă Îngerul Domnului l-a liniștit pe Iosif, și acesta a înțeles și a acceptat rolul de tată adoptiv al Pruncului Iisus.

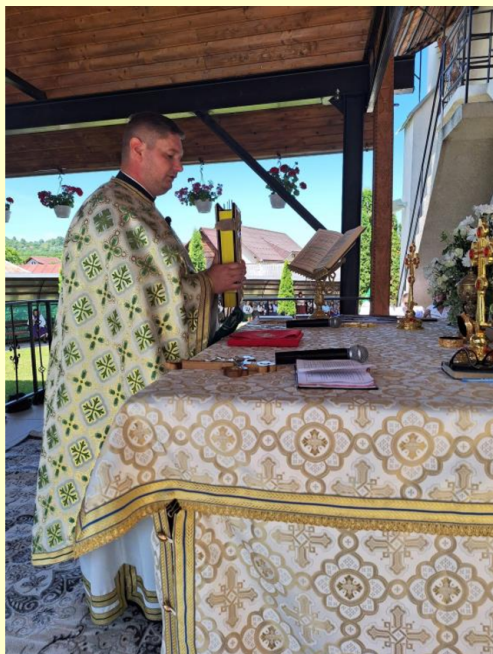
6. Încrederea în Dumnezeu și în făgăduințele Sale ne învață cea care L-a născut pe Iisus în iesle, deși știa că El este Fiul lui Dumnezeu.

7. Solidaritatea cu cei aflați în nevoi. La Nunta din Cana Galileii, când s-a terminat vinul, ea nu a așteptat ca respectiva familie să se facă de rușine, ci L-a rugat pe Fiul ei să ajute această familie. Atunci Iisus a înfăptuit prima sa minune, prefăcând apa în vin (cf. In.2).

8. Ne învață Maica Domnului nu numai cum să trăim pe acest pământ, ci și cum să murim. Ea a plecat cu bucurie din această viață, ținând în mână o ramură de măslin, deoarece știa că doar așa va fi mai aproape de Fiul ei și de Dumnezeu nostru. Noi ne înfricoșăm peste măsură atunci când ne gândim la moarte, dar trebuie să luăm modelul Maicii lui Dumnezeu și să avem siguranța și bucuria întâlnirii cu Creatorul și Mântuitorul nostru.

Pr. Dr. Ioan Iurcea

„Unde scrie în Biblie?” O scurtă prezentare a Sfintei Tradiții și a Sfintei Scripturi

Orice creștin ortodox practicant cunoaște faptul că Biserica Ortodoxă are două mari izvoare de învățătură: Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție. Acestea reprezintă cele mai mari avuții pe care le are Biserica în ceea ce privește învățătura. Dar, în ultimul timp, foarte mulți tind să elimine Tradiția din credință, sub influență neoprotestantă care se bazează în interpretarea Scripturii doar pe principiul „sola Scriptura,” (doar cuvântul ad-literam al Scripturii), excluzând în totalitate învățăturile Sfintei Tradiții.

De aceea, în următorul material vreau să le prezint pe cele două din punct de vedere istoric, ca să putem ști ce sunt ele, cum s-au născut și cum au ajuns să fie atât de importante pentru Biserica Ortodoxă și nu numai.

Din punct de vedere istoric, Sfânta Tradiție precede Sfânta Scriptură, fie că vorbim de tradiția nou-testamentară, fie de cea iudaică. Primele cărți ale canonului Vechiului Testament, Pentateuhul sau cele 5 cărți ale lui Moise, au fost scrise la mult timp după crearea lumii, dar asta nu înseamnă că nu s-a transmis învățătura din generație în generație prin viu grai.

În Noul Testament, Mântuitorul le dă poruncă apostolilor: „Mergând învățați toate neamurile... învățându-le să păzească toate câte v-am poruncit vouă” (Matei 28,19), apostolii împlinind porunca Mântuitorului de a propovădui neamurilor. Deci vedem că învățătura s-a transmis prin viu grai, de la Mântuitorul Hristos apostolilor prima dată, iar mai apoi de la apostoli către neamuri, astfel născându-se Biserica. Deci vedem că accentul s-a pus prima dată pe propovăduire și nu pe scriere, învățătura transmițându-se prin viu grai. Ulterior, apostolii au apelat la scriere deoarece fie nu exista posibilitatea ca aceștia să ajungă acolo unde își doreau să propovăduiască, fie ca învățătura să nu sufere modificări, fie ca răspuns la unele probleme iscate în rândul comunităților creștine: „*Mulțumesc Dumnezeului meu totdeauna, cu privire la voi, pentru harul lui Dumnezeu, care v-a fost dat în Isus Hristos. Căci în El ați fost îmbogățiți în toate privințele, cu orice vorbire și cu orice cunoștință. În felul acesta, mărturia despre Hristos a fost bine întărită în mijlocul vostru; așa că nu duceți lipsă de niciun fel de dar în așteptarea arătării Domnului nostru Isus Hristos. El vă va întări până la sfârșit, în așa fel ca să fiți fără vină în ziua venirii Domnului nostru Isus Hristos. Credincios este Dumnezeu, care v-a chemat la părtășia cu Fiul Său Isus Hristos, Domnul nostru. Vă îndemn, fraților, pentru Numele Domnului nostru Isus Hristos, să aveți toți același fel de vorbire, să n-aveți dezbinări între voi, ci să fiți uniți în chip desăvârșit într-un gând și o simțire.*” (Cor. 1,4-9). Și tot Sfântul Ap. Pavel întărește faptul că a fost trimis să propovăduiască: „Căci Hristos nu m-a trimis ca să botez, ci să binevestesc, dar nu cu înțelepciunea cuvântului, ca să nu rămână zadarnică crucea lui Hristos. Căci cuvântul Crucii, pentru cei ce pier, este nebulie; iar pentru noi, cei ce ne

mântuim, este puterea lui Dumnezeu. Căci scris este: "Pierde-voi înțelepciunea înțelepților și știința celor învățați voi nimici-o". (Cor 1, 17-19).

Primele scrieri ale Sfinților Apostoli au apărut doar prin anul 50, iar ultima carte acceptată în canonul Sfintei Scripturi a fost scrisă în jurul anului 120. De aceea prima care a fost folosită este Sfânta Tradiție sau Predania.

1. Sfânta Tradiție

Sfânta Tradiție sau Sfânta Predanie este învățătura dată (lăsată și transmisă) de Dumnezeu prin viu grai Bisericii, din care o parte s-a fixat în scris, mai târziu. Ca și Sfânta Scriptură, Sfânta Tradiție cuprinde descoperirea dumnezeiască trebuitoare mântuirii noastre. Ea este viața Bisericii în Duhul Sfânt (sau "viața Duhului Sfânt în Biserică" - Vladimir Lossky) și curentul, fluviul viu al vieții Bisericii.

Altfel definită, Tradiția sfântă este "învățătura dată de apostoli primilor episcopi, iar aceștia celor de după ei până astăzi, prezentă în definițiile sinoadelor ecumenice, în scrierile Sfinților Părinți și în cărțile de slujbă ale Bisericii" (Dicționar religios).

Învățătura ortodoxă face diferența între Sfânta Tradiție, sau Tradiția (cu majusculă) și diferitele tradiții bisericești care ar putea exista în istoria creștinismului. Un prim nivel al distincției dintre Tradiție și tradiții este dat de sfântul Vincentiu de Lerin, în mica sa scriere *Commonitorium*, unde afirmă: "Quod ubique, quod semper, quod ab omnibus traditur est" - "Trebuie să primim ceea ce este crezut pretutindeni, dintotdeauna și de către toți". Această "definire" a Tradiției, unanim apreciată de teologii Bisericii creștine, avea totuși defectul că, prin prisma ei, Tradiția ar putea fi interpretată ca ceva static, ca un tezaur care s-a dat o dată pentru totdeauna. Ori, lucrarea Duhului Sfânt în istorie și în Biserică nu s-a oprit, după făgăduința Mântuitorului referitoare la Duhul Sfânt: "*Dar Mângâietorul, Duhul Sfânt, pe Care-L va trimite Tatăl, în numele Meu, Acela vă va învăța toate și vă va aduce aminte despre toate cele*

ce v-am spus Eu" (Ioan 14, 26). Această lucrare a Duhului Sfânt în Biserică, în cazul explicitării, interpretării sau dezvoltării organice a învățaturii de credință sau a Sfintei Scripturi, s-a făcut în istoria Bisericii prin Sfinții Părinți și prin Sinoadele ecumenice. Pe de-o parte însă, această explicitare, interpretare sau dezvoltare organică se face în spiritul predicii Mântuitorului, a Apostolilor și a urmașilor lor; iar pe de altă parte, aceste dezvoltări organice, interpretări sau explicitări trebuie să primească girul Bisericii universale, să fie receptate de conștiința eclesială în timp. Cât timp această validare a conștiinței Bisericii nu are loc, aceste învățături, explicitări, interpretări sau dezvoltări organice rămân niște păreri/opinii teologice, sau niște tradiții bisericești. Sfânta Tradiție are un caracter unitar și spunem aceasta, deoarece în ea se află Persoana Mântuitorului Hristos cel Răstignit și Înviat și împărtășit credincioșilor continuu prin Biserică. Tradiția este prin excelență hristocentrică, iar cele două aspecte ale ei nu trebuie înțelese ca două elemente separate care prezintă lucruri diferite, ci două jumătăți indispensabile unite prin același subiect: Mântuitorul Hristos. Prin aspectul statornic al Sfintei Tradiții, Biserica înțelege fondul Tradiției apostolice, pe care ea l-a primit din ziua Cincizecimii și până la moartea ultimului apostol și pe care ulterior l-a consemnat în scris, până la sfârșitul perioadei patristice, adică în epoca Sinoadelor Ecumenice.²

Cele opt monumente sau documente ale Tradiției statornice sunt:

1. Simbolurile de credință, rezumate sau dreptare de credință. Acestea sunt trei: simbolul apostolic; simbolul niceo-constantinopolitan; cel atanasian.
2. Cele 85 de canoane apostolice, care deși nu au fost formulate de către Sfinții Apostoli, cuprind rânduieli stabilite de aceștia.
3. Definițiile dogmatice și canoanele celor șapte Sinoade Ecumenice și ale celor nouă Sinoade locale (particulare), confirmate de Sinodul VI Ecumenic – Trulan.

² https://ro.orthodoxwiki.org/Sf%C3%A2nta_Tradi%C8%9Bie

4. Cultul divin, consemnat în cărțile de slujbă, având în centru cele trei Sfinte Liturghii.
5. Mărturisirile de credință ale martirilor, cuprinse în actele lor martirice (ca de exemplu ale sfântului Policarp sau sfântului Ignatie Teoforul – P. S. B., vol. 11).
6. Scrierile Sfinților Părinți.
7. Definițiile dogmatice împotriva ereticilor (anatematisme), cuprinse în Sinodiconul Ortodoxiei.
8. Mărturiile istorice și arheologice referitoare la credința creștină apostolică, precum și operele artei bisericești (pictura, arhitectura).

Aceste opt izvoare sau monumente ale Tradiției statornice sunt neschimbătoare, întrucât conțin Tradiția apostolică, fixată în primele opt secole ale creștinismului, în perioada Bisericii nedivizate. Cu toate acestea nu trebuie înțeles că Tradiția statornică este închistată și conservatoare. Deoarece, conține Revelația dumnezeiască, ea poate fi și trebuie să fie permanent explicată și adâncită, devenind contemporană cu toate generațiile succesive de credincioși, asemenea Sfintei Scripturi. Prin cele două izvoare ale Revelației divine, creștinul cunoaște pe Dumnezeu și lucrările Sale, în lume și pentru lume, care sunt spre mântuirea sa și a întregii lumii.³

2. Sfânta Scriptură

Sfânta Scriptură (Biblia) este cartea dumnezeiască, sfântă, a creștinilor. Biblia cuprinde Vechiul Testament, format din 39 de cărți canonice și Noul Testament, format din 27 de cărți canonice, având în total 66 cărți canonice. În tradiția ortodoxă la acestea se adaugă un set de cărți necanonice, dar „bune de citit”, în număr de 14. Vechiul Testament cuprinde revelația făcută de Dumnezeu prin patriarhii vechi și prin prooroci, timp de aproximativ 1000 de ani (sec. XV - sec. V î.d.Hr.), fiind „călăuză spre Hristos” (Galateni 3,24), pregătind venirea Lui.

³ Pr. Drd. Constantin Bîrsan Nicolae în <https://www.magazincritic.ro/2014/03/19/aspectul-statornic-si-dinamic-al-sfintei-traditii/>

Vechiul Testament începe cu Pentateuhul (primele cinci cărți - Facerea, Ieșirea, Leviticul, Numeri și Deuteronomul) în care este relatată crearea lumii și a neamului omenesc și sunt evocate istoria, legile, religia, instituțiile, obiceiurile poporului evreu până la așezarea în Canaan, pământul făgăduinței. Următoarele cărți urmăresc destinul poporului evreu după acel moment, îndeosebi sub raport politic și militar, evocându-se regimul judecătorilor și apoi al monarhiei, care culminează cu regatele lui David și Solomon. Cartea lui Iov tratează problema suferinței umane, propunând pe Iov ca model grăitor de răbdare și credință neclintită, lămurite prin crâncene încercări. Cartea Psalmilor cuprinde psalmii lui David și ai altor autori care sunt de diverse feluri: psalmi de laudă, psalmi de cerere, psalmi istorici, psalmi didactici, psalmi de căință, psalmi mesianici etc. Cartea Pildele lui Solomon cuprinde proverbe aparținând în principal lui Solomon care acoperă o paletă extrem de largă de situații de viață, fiind un ghid esențial de înțelepciune. Ecclesiastul este o meditație asupra vieții dar și un îndreptar de viață înțeleaptă. Cântarea Cântărilor este un poem de dragoste. Cărțile profetice îi au în centru pe profeți care îi mustră, îi sfătuiesc și îi încurajează pe regii vremii din Israel.⁴

Noul Testament desăvârșește revelația făcută de Dumnezeu prin Legea lui Moise (cuprinsă în Pentateuh - primele cinci cărți ale Bibliei) și prooroci, din perioada Vechiului Testament, după cuvintele Mântuitorului: „*Să nu socotiți că am venit să stric Legea sau proorocii; n-am venit să stric, ci să împlinesc*” (Matei 5, 17). Noul Testament cuprinde cele patru evanghelii, Faptele Apostolilor, cele 14 epistole ale lui Pavel și cele șapte epistole sobornicești ale lui Iacov, Petru, Ioan și Iuda, încheindu-se cu Apocalipsa lui Ioan.⁵

Până să se stabilizeze canonul Sfintei Scripturi, au trecut aproape 400 de ani de la Înălțarea Domnului la cer, și 300 de la moartea apostolului Ioan. Deci despre Sfânta Scriptură nu putem vorbi imediat după misiunea mântuitoare a lui Hristos. Canonul Sfintei Scripturi precum îl cunoaștem azi a fost prima dată

⁴ https://ro.orthodoxwiki.org/Vechiul_Testament

⁵ idem

atestat la Sinodul de la Laodiceea din anul 360-375. De ce avem o perioadă atât de mare de timp? Pentru că multe cărți au circulat local și din păcate și pe atunci erau persoane care au încercat să denatureze cuvântul Evangheliei, scriind tot felul de informații eronate sau total străine de învățătura evangheliei lui Hristos, iar acestea trebuiau triate.

Până aici, succint, avem toate câteva informații atât despre Sfânta Tradiție cât și despre Sfânta Scriptură, pentru a ne putea forma o perspectivă despre ele. Vedem că Biserica Ortodoxă le acceptă în mod egal. Totuși ne putem întreba, de unde atâta înverșunare împotriva Sfintei Tradiții în ultimul timp? De ce suntem tot timpul întrebați „**Unde scrie în Biblie?**” când vorbim despre Tradiția Bisericii?

Un răspuns este dat, printre altele, de faptul că din păcate creștinii ortodocși din zilele noastre nu se informează aproape deloc cu privire la credință, nici din scrierile Sfintei Scripturi nici din scrierile Sfintei Tradiții (Sfânta Tradiție a fost sistematizată în scris de către părinții Bisericii, astfel încât ea să nu se piardă sau să fie nuanțată sau schimbată). Sfânta Tradiție este istoria Bisericii Ortodoxe însăși, iar accentul pus pe izolarea și discreditarea ei este lesne de înțeles. Un om care nu are istorie, nu își cunoaște identitatea, iar un om fără identitate este cel mai ușor de manipulat.

Creștinul ortodox de multe ori nu cunoaște Sfânta Scriptură și nici Predania, fiind ușor manipulabil de către cei care doresc să insuflă în sufletul lui sămânța îndoielii. De cele mai multe ori, credința este una formală, fără rădăcină adâncă în scrierile Sfintei Scripturi și învățătura Bisericii. Creștinul ortodox de cele mai multe ori nu știe ce înseamnă Tradiția, făcând o confuzie nefericită între aceasta și obiceiurile populare. De asemenea, mulți în necunoștință de cauză răspund cu „*așa a zis popa*”, fără să cunoască faptul că învățăturile preoților sunt ancorate în învățătura Bisericii. Drept urmare, creștinul nefiind ancorat spiritual în credință, de cele mai multe ori este smuls și aruncat pe unde cum, fără să își găsească mai apoi liniștea sufletească.

De aceea, datori suntem cu toții să ne cunoaștem credința. Într-o eră în care accesul la informație este mai facil ca oricând altcândva, când putem citi orice scrieri ale Sfinților Părinți printr-un singur click, fără să fie nevoie să cercetăm marile biblioteci, cu atât mai mult suntem responsabili să ne informăm, deoarece, dacă ne luăm și după jurisprudența laică, necunoașterea legilor nu ne exonerează de pedeapsă dacă le încalcăm. Și dacă ne străduim să respectăm legile și regulamentele laice, cu atât mai mult suntem datori să cunoaștem învățăturile Mântuitorului păstrate de Sfânta Tradiție și Sfânta Scriptură în egală măsură.

Bibliografie

1. Biblia sau Sfânta Scriptură;
2. Pr. Drd. Constantin Bîrsan Nicolae în www.magazincritic.ro/2014/03/19/aspectul-statornic-si-dinamic-al-sfintei-traditii/
3. <https://ro.orthodoxwiki.org/>

Pr. Cinar Gheorghe

РОЖДЕНСТВО ПРЕСВЯТОЇ ДІВИ МАРІЇ

«Величаємо Тебе Пресвята Діво і шануємо святих Твоїх родителів і
всеславне славимо рожденство Твоє»

Свято Рождества Пресвятої Діви Марії є святом великої радості. Це свято принесло трояку радість: родичам Богородиці, Адамові та Єві і всьому людству. Про це говорить кондак свята, якого спогадаємо на українській мові. «Йоаким і Анна з неслави бездітсва, Адам і Єва від тління смерти визволилися, Пречиста, у святім рожденстві Твоім. Його святкують люди Твої, з провини гріховної визволившись і взивають до

Тебе: неплідна народжує Богородицю і Матір життя нашого». Які дуже глибокі тут слова!

Хто святкує Рождество Пресвятої Діви Марії? Кому воно приносить радість?

Рождество Пресвятої Діви Марії святкують люди Її. «...святкують люди Твої ...», спогадано в цьому кондаці. А ці слова мають солідну біблійну підставу. «Від нині мене ублажатимуть всі роди», сказала Пресвята Діва Марія у Єлисавети (Лк.1,48).

Котрі роди ? -Роди які належать Істинному Христу. Ці роди не можуть належати Христу, якщо не належать і Матері Його. Про це писав пророк Давид: «Господи, я раб Твій і син рабині Твоєї» (Пс. 115,16). А хто є рабиня Божа? – Пресвята Діва Марія, яка сказала архангелові Гавриїлові на Благовіщення: «Ось, я раба Господня, нехай буде мені по Твоєму слову» (Лк. 1,38).

Св. Дмитрій Ростовський, наш славний український агиограф, має дуже глибоке слово на це свято. «Звичайно палати (земних царів) будуються просторі, що можуть не тільки царя, але й безліч підлеглих слуг, а також людей, що з всієї землі приходять до царя, в собі вмістити. Просторе поселення Слова, пречиста Діва, не тільки Богу Слова, як Царю, є простора, але і нам, рабам що приходимо до Бога, нас же в своєму благоутробі Її вміщує, Святий Ап. Павло каже до своїх улюблених: <Серце наше розширене, у нас вам не тісно> (2 Кор. 6,11-12). Але в кого із святих, щоб вмістити всіх, таке просторе благоутроб'я може знайтися, як після Бога Маріїне? Вміщається тут цнотливий, тай грішному тут не тісно. Тут знайде своє місце той, хто кається і зневірений із непокаянним, адже до Ноевого ковчега не тільки чистим, але й нечистим звірам не було заборонено ввійти для притулку. В Її благоутробі і всі скорботні, ображені, голодні, странні, збентежені, хворі вміщаються,- не може бути немилосердною та утроба якої нам Бога породила. Царських земних палат

стереже численна озброєна сторожа і не кожного у нього, хто хоче ввійти, пропускають, але затримують і спитують чи безпечний, звідки тай по що іде? Палата Христова одушевлена, хоч і обставлена херувимами і серафимами і незчисленими ангелів та всіх святих ликами...тому хто хоче ввійти не забороняє».

Приходимо знову до попередніх слів, а саме що Матір Господня пророкувала, що роди будуть Її ублажати. Питаємось дуже щиро: хто лає Богородицею? -Ніхто крім нас православних. Як може з одного джерела виходити солодка і гірка вода? Хоронімось цього гріха.

Молімся душевно до Матері Господньої хай помилує нас, хай просить Свого Сина за мир на Україні, мир у всьому світі, та спасіння наших душ.

Вікарій от. др. Микола Лаурук

Фото: ікона Різдва Богородиці, Українська Православна Церква Сігет, розпис Костянтина Марковича

Impresiile tinerilor Vicariatului Ortodox Ucrainean, participanți la Întâlnirea Internațională a Tinerilor Ortodocși (31 august – 3 septembrie 2023 - Timișoara)

În perioada 31 august - 3 septembrie 2023, la Timișoara, se desfășoară Întâlnirea Tinerilor Ortodocși (ITO), ediția a VII-a. Evenimentul, desfășurat sub sloganul „Voi sunteți prietenii mei”, are ca temă principală prietenia omului cu Dumnezeu ca fundament al prieteniei între oameni și popoare, reunind participarea a aproximativ 5.000 de tineri cu vârsta cuprinsă între 16 și 35 de ani. Festivitatea inaugurală a avut loc în seara zilei de joi, 31 august, de la ora 18.00, în Parcul Rozelor din Timișoara. Manifestarea s-a bucurat de prezența Preafericitului Părinte Daniel, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române, alături de care s-au aflat numeroși ierarhi ortodocși, cadre didactice universitare și reprezentanți ai autorităților centrale și locale.

În acest an, Vicariatul Ortodox Ucrainean din Sighetu Marmăției: Protopopiatul din Sighetu Marmăției și Lugoj, este reprezentat de un număr de 16 tineri, la Întâlnirea Tinerilor Ortodocși. Pe parcursul evenimentului, tinerii

vor participa la activitățile religioase și conferințele duhovnicești derulate în cadrul programului, alăturându-se astfel miilor de tineri din întreaga țară, din diaspora română și din Bisericile Ortodoxe Surori care au ales să fie prezenți în aceste zile în capitala Banatului.

Mulumim din suflet, Înalt Preasfințitului I. P. S. Ioan - Mitropolitul Banatului, pentru găzduire, prietenie și celor implicați în organizarea acestui mare eveniment

Pr. Protopop Petru Rahovan

Adunarea ITO este o activitate pe care nu o voi putea uita prea ușor. ITO ne învață că, deși suntem tineri, putem schimba multe. Cei de la Timișoara ne-au arătat că deși unora nu li se pare „la modă” să crezi și să arăți că crezi în Dumnezeu... nu ar trebui să ne fie rușine în a-L mărturisi pe Domnul, ar

trebui avem curaj în credință... ar trebui să fim conștienți că prietenia omului cu Dumnezeu se întreține cu multă credință, iubire și, mai ales, prietenie. La fel cum a spus și Dostoievski „Dacă mi-ar demonstra cineva că Hristos Se află în afara adevărului și ar fi real că adevărul se află în afara lui Hristos, aș prefera să rămân cu Hristos, decât cu adevărul”. Și, pentru cine cunoaște diferența, eu prefer să cred în Adevărul cu A mare! (Sofia Proniuc – Protopopiatul Ortodox Ucrainean Sighetu-Marmației)

ITO a fost un eveniment din care am învățat că prietenii pe care le crezi pe parcursul vieții sunt familia pe care o dobândești la nevoie și nu numai. Am învățat cum să îmi iubesc aproapele și să ofer cât mai multă bunătate și energie pozitivă celor din jurul meu, am învățat cum să mă apropii

și mai mult de Dumnezeu și să mă mândresc pentru faptul că sunt creștin, că *iubirea* este cel mai important cuvânt din dicționar și unul care oferă cele mai puternice sentimente, a fost o experiență unică din care am învățat o mulțime de lucruri pozitive. Am descoperit diferite tradiții, diferite porturi și diferiți oameni cu care m-am bucurat de-a lungul acestor zile, oameni cu care am creat prietenii, amintiri și m-am distrat pe cinste, persoane cu care am cântat, am dansat și am râs cu adevărat, persoane cu un caracter puternic, cu care mi-aș petrece timpul mereu. A fost o experiență minunată, din care am învățat multe lucruri, o experiență unică în viață cu care o să mă mândresc mai departe și pe care o voi povestii prietenilor și familiei mele. A fost un vis devenit realitate! (Curac Daria – Protopopiatul Ortodox Ucrainean Sighetu-Marmației)

Doamne ajuta! Întâlnirea ITO Timișoara 2023 a fost pentru mine o dorință împlinită, pentru că am dorit să particip și la celelalte ediții, dar nu am reușit. Faptul că ne-am întâlnit atâția tineri creștini, cu aceleași valori, m-a făcut să mă simt acasă, m-a făcut să înțeleg ce înseamnă cu adevărat biserica, noi suntem, de fapt, Biserica. Ce am dobândit în urma acestei întâlniri? Dacă, la venire, am descoperit tineri necunoscuti mie pâna atunci, când a venit vremea să plecăm am simțit că mă despart de prieteni, nu de necunoscuți. Mulțumesc ITO ! Mulțumesc Bisericii! (Denis Mocan –

Protopopiatul Ortodox Ucrainean Lugoj).

Pentru mine aceste 4 zile de ITO au fost pline de bucurie, foarte multe cunoștințe noi și informații folositoare. A fost o experiență unică din viața mea și foarte frumoasă, în care am învățat foarte multe lucruri. Mi-a plăcut foarte mult și aș mai repeta această experiență! ITO mi-a adus în cale oameni minunați, experiențe de neuitat, momente moralizatoare, amuzante sau de destindere lăuntrică. Așadar, la întâlnirea internațională a Tinerilor Ortodocși, am descoperit că, fiind prieten al lui Hristos, suntem iubiții Săi. ITO m-a bucurat întru Domnul! (Maria Latu – Protopopiatul Ortodox Ucrainean Lugoj)

În primul rând vreau să menționez faptul că este prima oară când particip la ITO, și am fost surprins de minunatele persoane pe care le-am întâlnit acolo. În al doilea rând, predicile și învățăturile au fost umplute de cuvinte pline de lumină, care au fost și pe înțelesul tuturor. Numărul credincioșilor veniți din toată lumea a fost impresionant, ceea ce mă bucură să văd atâția oameni care Îl iubesc pe Iisus Hristos, Mântuitorul nostru. Le

mulțumesc oamenilor care au ajutat și au sprijinit ITO 2023, deoarece a fost o experiență de neuitat! (Rahovan Bogdan Petru - Protopopiatul Ortodox Ucrainean Sighetu-Marmației)

Mă bucur nespus că am avut prilejul de a participa la ITO 2023, Timișoara. Ediția de anul acesta s-a desfășurat în Capitala Banatului care, pentru câteva zile, a devenit Capitala Tineretului Ortodox. Am avut onoarea să iau parte la mai multe conferințe, unde au vorbit oameni deosebiți, ce au reușit să transmită atât un mesaj teologic și spiritual, dar și unul social. Minunate au fost și slujbele înălțătoare la care au participat monahi de pe Sfântul Munte Athos, dar și alți episcopi din diferite țări. Această ediție cu siguranță a lăsat

asupra tinerilor participanți un sentiment de bucurie și apropiere de Hristos. La frumosul îndemn al ÎPS Ioan, Mitropolitul Banatului, de a sluji în via lui Hristos, voi încerca și eu sa devin un slujitor în via lui Hristos, căci doar așa vom moșteni Împărăția lui Dumnezeu. (Grega Bogdan – Protopopiatul Ortodox Ucrainean Lugoj)

Ceea ce m-a impresionat la ITO 2023 Timișoara, au fost momentele de rugăciune comună, în care toți ne-am ridicat inimele spre cer și le-am unit cu Dumnezeu. Atunci am simțit cu adevărat suflul binefăcător al acestei întâlniri. Un alt moment care m-a marcat a fost marșul care a reușit să fie acel liant între generații - tinerilor din marș li s-au alăturat «tineri» de toate vârstele, trezind dorința de a lupta până la capăt pentru o Românie unde «Hristos este în mijlocul nostru! (Bilan Vasile – Protopopiatul Ortodox Ucrainean Lugoj)

Mă bucur mult, că am avut onoarea de a participa la ITO 2023, Timișoara. Ediția de anul acesta s-a desfășurat în Capitala Banatului, care s-a transformat, pentru câteva zile, în cel mai frumos oraș din Romania, plin de tineri ortodocși din toată lumea. Am avut prilejiul să iau parte la mai multe conferințe, unde au vorbit oameni minunați, au reușit să transmită și să lumineze o mulțime de tineri prin vorbele și faptele lor. Minunate au fost și slujbele înalților prelați, la care au participat monahi de pe Sfântul Munte Athos, dar și episcopi din diferite țări. Această ediție, cu siguranță, a lăsat asupra tinerilor participanți ortodocși un sentiment de bucurie și apropiere de Hristos. ÎPS Ioan Mitropolitul Banatului a fost aproape de noi și ne-a învățat multe despre Hristos în cele 4 zile minunate. Experiența e unică și bucuria e nemărginită! (Rosoca Andreea - Protopopiatul Ortodox Ucrainean Lugoj)

Doamne ajuta! Mă numesc Brotnei Cristiana-Mihaela. Am mers la ITO ca participant al Vicariatului Ortodox Ucrainean, Protopopiatul Sighet. Experiența de la ITO a fost unică. Am aflat multe informații de la conferințele prezentate de Înaltpreasfințitul Părinte Ioan, Mitropolitul Banatului. Pe lângă informațiile acumulate la conferințe, am aflat și multe informații legate de trecutul nostru.

Toată armonia evenimentului a fost completată de cântările bisericești rostite de la începutul evenimentului până la sfârșitul acestuia. A fost o onoare să particip la un asemenea eveniment.

Cu toate că nu am reușit să particip ca și „tânăr” la edițiile trecute, Dumnezeu m-a binecuvântat să particip acum la ITO Timisoara 2023 ca însoțitor. Am reușit să retrăiesc clipele studenției la locul de cazare din complexul studențesc și să întâlnesc tineri care s-au bucurat de simplul fapt că sunt împreună și vorbesc aceeași limbă, a valorilor creștine. Scopul acestei întâlniri a fost, pe lângă acumularea de noi cunoștințe legate de anumite teme privind confruntările zilnice ale tinerilor, dobândirea de noi prieteni. Am putut constata, atât în grupul pe care l-am însoțit, dar și în alte grupuri, că acest scop a fost atins cu succes! Slavă lui Dumnezeu pentru toate! (Ieromonahul Nicolae Danco – Protopopiatul Ortodox Ucrainean Lugoj)

Întâlnirea Internațională a Tinerilor Ortodocși 2023 a fost un prilej de nemărginite bucurii duhovnicești pentru mine. Chiar de la deschiderea oficială a ITO, când au fost prezentați participanții, am fost profund impresionat de numărul mare de tineri care au venit din toată lumea cu același țel, de a fi „prieteni ai lui Hristos” dar și prieteni și frați în credință, unii cu ceilalți. Alocuțiunile rostite de înalții

prelați, începând cu PF Patriarh Daniel, continuând cu ÎPS Ioan, Mitropolitul Banatului, părinții profesori Vasile Mihoc și Stelian Tofană au fost izvor de înaltă teologie din care ne-am adăpat cu toții. De altfel, toate conferințele susținute au adus lămuriri tinerilor ortodocși despre cum pot fi cu adevărat

prietenii lui Hristos și cum se pot feri de pericolele vieții cotidiene cu care se confruntă. Emoțiile duhovnicești au fost trăite de noi toți prin participarea și împărtășirea la Privegherea după model athonit de vineri seara dar și de la Sfânta Liturghie de Duminică. De asemenea, au rămas de neuitat Procesiunea tinerilor pe străzile Timișoarei precum și rostirea în genunchi a rugăciunii *Tatăl nostru* în Piața Operei. Apreciam mult buna organizare a evenimentului prin jertfa gazdelor, clericii și voluntarii din Mitropolia Banatului, precum și momentele de destindere și bucurie la care am participat. Rugăm pe Bunul Dumnezeu ca și întâlnirile viitoare să fie cel puțin atât de frumoase și pline de trăire ortodoxă ca și ITO 2023 -Timișoara. (Părintele Brotnei Viorel – Protopopiatul Ortodox Ucrainean Sighetu - Marmației)

Mi-a plăcut foarte mult la ITO. Am rămas cu diverse cunoștințe atât în domeniul religios cât și în cel de sănătate. Conferințele m-au încântat, încât am rămas cu predicile expuse, din care am învățat multe și mi s-au imprimat în minte; după, la rândul meu, le-am transmis mai departe. Mă bucur că am avut oportunitatea de a participa la acest eveniment excepțional. Sper să mai am această ocazie! (Bocicorec Adela –Protopopiatul Ortodox Ucrainean Sighetu-Marmației)

Întâlnirea Tinerilor Ortodocși a fost un prilej de a mărturisi credința noastră dreptmăritoare și de a arăta bucuria tinerilor de a fi „prieteni ai lui Hristos”. Mi-au plăcut prelegerile tuturor celor care au luat cuvântul, dar și mesajul Mitropolitului Ioan, care îndeamnă tinerii să se implice în toate activitățile desfășurate în parohiile de unde provin, să fie alături de cei în suferință și de cei care sunt singuri și vârstnici, să fie puternici în credință, să fie pregătiți să răspundă marilor provocări din societatea contemporană. În cuvântul său, Părintele Pimen (de la Muntele Athos) a subliniat faptul că nu trebuie să ne legăm mai mult decât trebuie de lucrurile materiale și că e bine să dăm în dar ce avem mai bun. Mai mult, el le-a transmis tinerilor că ei reprezintă viitorul țării, dar nu trebuie să uite să se bucure de tinerețe. De asemenea, a îndemnat pe tineri să facă totul cu dragoste și înțelepciune și să

țină cont de sfaturile părinților și ale bunicilor, care, spre deosebire de ei, au mai multă experiență de viață.

Prezența Preafericitului Patriarh Daniel a fost un prilej de bucurie, recunoștință și solidaritate pentru toți tinerii prezenți la această întâlnire. Preafericirea Sa a îndemnat tinerii să-L aibă ca model pe Însuși Mântuitorul Hristos și pe sfinții Lui, care au mărturisit și au trăit deplin credința Bisericii în viața lor și su reușit să învingă, prin înțelepciunea și smerenia lor, greutățile vieții și propriile neputințe.

Multumim din suflet voluntarilor și tuturor celor care s-au implicat în această întâlnire, în care ne-au făcut să ne simțim ca acasă. (Prof. Rahovan Veronica Maria – Protopopiatul Ortodox Ucrainean Sighetu-Marmației).

Maica Domnului – ocrotitoare și model de sfințenie

Minunea apariției Maicii Domnului rugându-se pentru noi, care a avut loc acum peste 1000 de ani, poate fi cel mai bine descrisă doar de către cântările închinare acestui praznic, pentru că doar aceste rugăciuni și cântări redau cel mai bine sensul

duhovnicesc și bogata învățătură teologică a acestei sărbători: „Împărătesei cele alese mai înainte de veci, Împărătesei celei mai înalte decât toată făptura cerului și a pământului, care a venit oarecând la rugăciune la biserica din Vlaherne și se ruga pentru cei din întuneric, aceștia și noi, cu credință și smerenie îi serbăm Acoperământul ei cel luminos. Iar tu, ca aceea ce ai putere nebiruită izbăvește-ne pe noi din toate nevoile, ca să grăim ție: bucură-te bucuria noastră; acoperă-ne pe noi de tot răul cu cinstitul tău acoperământ!” (Vecernia praznicului).

Foarte interesant de observat, pentru cei ce urmăresc cu maximă atenție cuvintele rugăciunilor, că în ziua de astăzi când căutarea minunilor, rezolvarea miraculoasă, prin credință, a problemelor noastre zilnice, au devenit o adevărată isterie, nebunie a credincioșilor superficiali, textele rugăciunilor ne atrag atenția asupra rolului principal al credinței: apropierea de Dumnezeu. Un astfel de exemplu de rugăciune este Acatistul Acoperământului Maicii Domnului, în care chiar dacă sunt enumerate minuni ale Fecioarei Maria și e slăvit ajutorul ei, totuși se subliniază prezența ei alături de cei ce suferă, fără neapărat a le rezolva problema: „apărătoarea cea tare a celor ce sunt robiți și izgoniți” (apărătoare, iar nu eliberatoare); „îngrijitoarea cea neadormită a celor ce sunt în legături și în temnițe” (îngrijitoare, iar nu eliberatoare); „ceea ce veselești cu roadele credinței pe părinții cei fără de copii” (nu aduce neapărat darul nașterii de copii, dar e alături de cei ce suferă datorită lipsei acestui dar) ș.a.m.d. Astfel de exemple ne duc cu gândul la cei ce dau năvală în biserici doar când au probleme, să li se rezolve printr-o minune, magic: oare ei își citesc cu atenție rugăciunile?

Fragmentul care se citește la Evanghelia aproape fiecărui praznic al Maicii Domnului descrie la fel de bine relația dintre noi, Hristos și Maica Sa. Acest fragment este alcătuit din două părți, care în Evanghelia sunt despărțite: prima parte, este dată de vizita Mântuitorului la Marta și Maria, surorile lui Lazăr cel înviat din morți, arătând cum ar trebui să fie legătura noastră cu Dumnezeu, prin „partea cea bună” pe care a ales-o Maria (a sta lângă Hristos și a-L asculta); a doua parte o reprezintă cuvintele femeii din popor: „Binecuvântat este pântecul care te-a purtat și sânii care te-au hrănit”, cuvinte care reprezintă o cinstire a Maicii Domnului, cinstire bazată exclusiv pe apropierea strânsă dintre ea și Hristos, apropiere pe care nici un alt om n-a avut-o. Cuvintelor femeii din popor îi urmează confirmarea dată de către Mântuitorul (o confirmare care nu neagă înțelesul cuvintelor ei) „Așa este, dar fericiți sunt cei care ascultă cuvântul lui Dumnezeu și-l împlinesc”. Aceste cuvinte ale Mântuitorului ne atrag iar atenția că mai importantă, pentru un credincios, este ascultarea constantă a poruncilor, decât trăirea unei minuni (chiar și cea a nașterii Mântuitorului). Din tot ceea ce a făcut El, nu minunile Sale sunt cele mai importante; ele sunt doar niște semne care ne îndrumă spre învățătura Evangheliei Sale.

Fecioara Maria este acoperământul nostru, ocrotitoarea noastră, pentru că fiind cel mai apropiat om de Hristos, având cinste de la Dumnezeu (și ce cinste poate fi mai mare decât a fi aleasă pentru a-L naște pe Fiul lui Dumnezeu), credem că, asemenea evenimentului prăznuit astăzi, ea se roagă pentru noi, fiind în același timp modelul desăvârșit de dăruire: „Pe Preasfânta (e mai apropiată de Dumnezeu decât alți sfinți), curata, preabinecuvântata, mărita, stăpâna noastră, de Dumnezeu Născătoarea și pururi Fecioara Maria, cu toți sfinții pomenind-o (pentru că și ceilalți sfinți sunt modele de dăruire), pe noi înșine și unii pe alții (nimeni nu se poate mântui singur) și toată viața noastră, lui Hristos Dumnezeu să o dăm.” Sfinții nu sunt niște personaje menite să ne rezolve problemele, dar exemple vii de la care învățăm cum să ne apropiem constant de Dumnezeu.

Pr. Marius N. Lauruc

Secularizarea

Nu putem înțelege pe deplin conflictul care există între religie și modernitate fără să facem referire la conceptul sociologic de secularizare. Secularizarea poate fi definită ca fiind „procesul de schimbare a orientării cu privire la fundamentarea religioasă a gândirii și acțiunii, cu una centrată pe lume, ca singura realitate perceptibilă”⁶.

Atunci când vorbim despre societatea secularizată, trebuie să ne gândim care sunt ideologiile pe care aceasta se bazează și mai mult decât atât care este

⁶ Donald McKim, Westminster Dictionary of Theological Terms, Editura Westminster John Knox, Louisville, 1996, p. 253.

efectul pe care aceasta îl transmite. Desigur că, orice cauză are și un efect, de aceea se poate observa care este tendința spre care se îndreaptă lumea, atunci când, mai presus de orice, se face confuzie între sacru și profan, Biserică și societate, viață și credință.

Rațiunea instrumentală este mai presus de toate o terminologie dată acestui fenomen al secularizării, prin care se poate observa trecerea de la raporturile dintre lucruri, la utilizarea acestora sau mai mult decât atât, la transformarea naturii.

Când se vorbește de societatea zilelor noastre se afirmă că trăim într-o societate secularizată. Ce este o societate secularizată? Este societatea în care „*ignorând cerul, omul de astăzi regăsește pământul*”. În societatea noastră secularizată umanitatea contemporană este gravată de o descentrare spirituală.⁷

Lumea cuprinsă de secularizare îl deturneză pe om de la scopul său principal: mântuirea sufletului, întorcându-l pe om de la valorile spirituale către non-valorile trecătoare ale acestei lumi. Rațiunea instrumentală sau secularizarea, intersectează doi dușmani ireconciliabili, Biserica și lumea. Trebuie să menționăm că, înainte de toate, concepția despre lume se bazează pe ideea palpabilului și a transcendentului, pe material și spiritual. Dintre cele două dimensiuni distincte, cea spirituală era primordială, fiind separată de cea materială și conținând arhetipurile după care fusese modelată lumea materială: o ierarhie de entități perfecte.

⁷ **Olivier Clement**, Despre secularizare, traducere în română de Daniela Cojocariu, în „Revista Contacts”, Anul LI, nr. 187, Franța, 1999, p. 16.

Nu putem înțelege pe deplin conflictul care există între religie și modernitate fără să facem referire la conceptul sociologic de secularizare. Secularizarea poate fi definită ca fiind „*procesul de schimbare a orientării cu privire la fundamentarea religioasă a gândirii și acțiunii, cu una centrată pe lume, ca singura realitate perceptibilă*”.⁸

Horia Patapievici descrie lumea modernă seculară ca fiind una în care catehismul principiilor metafizice protestante a fost aplicat în mod sistematic și concluzionează că „*omul modern este în mod natural protestant*”. La observația de mai sus, trebuie să adăugăm o serie de alți factori, cum ar fi progresele din știință și tehnologie. Totul se leagă de apariția tehnicii, a științelor, a experimentelor ce conferă o forță complexității realului. Delimitându-și metodele și frontierele, fiecare domeniu se particularizează, făcând loc ideii de o „*știință a științelor*” capabilă să ordoneze totalitatea cunoașterii. Industrializarea și urbanizarea, formarea statelor națiune și a naționalismului modern, marxismul, sunt alți factori ai secularizării.⁹

Familia creștină în fața secularizării

Fiind considerat un legământ sfânt sau celula de bază a societății, familia creștină, se confruntă azi mai mult ca oricând cu probleme ce alterează buna stare din interiorul acesteia, motiv pentru care se pune întrebarea: unde este punctul final al acestui proces de secularizare care afectează atât de mult această Sfântă Taină?

⁸ Donald McKim, Westminster Dictionary of Theological Terms, Editura Westminster John Knox, Louisville, 1996, p. 253.

⁹ Horia Roman Patapievici, Omul recent-O critica a modernității din perspectiva întrebării „Ce se pierde atunci când ceva se câștigă”, Editura Humanitas, București, 2001, p. 113.

Biserica creștină mereu atrage atenția fiilor săi duhovnicești să nu se cufunde, ca într-un rost ultim al vieții, în emoțiile iraționalității. Domnul Hristos a mers la nunta din Cana ca să amintească oamenilor obârșia lor divină, ridicând nunta la valoarea și harul de Taină a Bisericii. Când însă oamenii nesocotesc această obârșie și degradează nunta, nepăzind hotarele legii, ei devin numai trup, se fac fiii pierzării, fiii diavolului, care-L răstignesc pe Hristos.

În opera recreațiunii omului în Hristos, cele două părți trebuie să se simtă că sunt chemate la cinstea de colaboratori ai lui Dumnezeu, Care urmărește printr-înșii o intervenție divină. O astfel de socoteală o binecuvântează Dumnezeu și ridică nunta la rostul ei spiritual.

Atitudinea pe care o adoptă societatea față de căsătorie și familie este un indiciu al nivelului ei moral. Denaturarea și criza morală prin care trece familia de astăzi, ca instituție, în societatea actuală are grave urmări: numărul crescând al divorțurilor, creșterea masivă a avorturilor, diminuarea accentuată a funcției familiei, răcirea relațiilor dintre membri familiei, ceea ce duce la creșterea divorțurilor care depășesc ca număr căsătoriile.¹⁰

Problemele din cadrul familiei creștine, încep înainte de toate de la o proastă educație, lipsă de curaj în a întemeia o familie, desfrâul și avortul, de aceea și creștinii din ziua de azi manifestă serioase carențe în ceea ce privește întemeierea unei familii. Problemele cu care se confruntă familia creștină nu se rezumă numai la cele de mai sus, ci sunt mult mai multe și diferite ca prioritate, efecte, consecințe, însă ceea ce e bine de reținut este faptul că dacă s-ar lua

¹⁰ Pr. lect. univ. dr. Borca Vasile, Omenirea secularizată pe panta suicidară, Editura Universității de Nord, Baia Mare, 2008, p. 51.

atitudine într-un mod și mai serios în rezolvarea problemelor mari, ar dispărea din grafic multe din cele mai puțin periculoase. Modul în care este văzută familia creștină în societatea secularizată parcă este o imagine desprinsă dintr-un tablou abstract¹¹.

A fi la modă cu societatea este ceva normal, totul ține de concepția actualului și imoralului. Familia creștină trebuie să păstreze legătura sfântă din cadrul tainei, oricât ar fi de încercată. Moda și mirajul prezentat vor duce familia pe o pantă a pierzării, deoarece cei care ar trebui să fie fermi în a lua hotărâri pentru păstrarea valorilor morale, sunt adeseori acaparați de noile tehnici fizice care aduc fericire. Ceea ce nu știu ei este faptul că această fericire nu este decât un mizerabil stupefiant.

Concluzie

Trebuie să afirmăm așadar că secularizarea conduce la spargerea comunității spirituale și prefacerea ei într-o societate atomistă, într-o asociație voluntară condusă de interese limitate. S-a ajuns să se afirme că religia ține de cultură. Religia nu este o creație a spiritului uman, ci ea reprezintă, realitatea cea mai profundă a acestuia dăruită de Creator. Secularizarea este un proces nesănătos, care este îndreptat împotriva noastră. Autoafirmarea omului, în absența lui Dumnezeu, produce adesea în suflet vid spiritual, fragmentare și însingurare.

¹¹ **Pr. drd. Vasile Pop**, Familia creștină – imperativul misionar al Bisericii în societatea contemporană. Accente și remedii misionare, în „Glasul Bisericii”, nr. 1-6, 2018, p.112.

Esențial pentru un creștin în lupta cu secularizarea nu este așadar respingerea sau contestarea științei, ci oferirea unui model alternativ de existență care integrează știința unor valori superioare interesului personal sau hedonismului, în care iubirea aproapelui și conștiința morală au un rol primordial și care poate suplini lipsa de sens moral și spiritual pe care o resimt cei care se mulțumesc să studieze natura în speranța că ea oferă răspuns la toate întrebările.

Bibliografie

1. **Pr. lect. univ. dr. Borca Vasile**, Omenirea secularizată pe panta suicidară, Editura Universității de Nord, Baia Mare, 2008.
2. **Donald McKim**, Westminster Dictionary of Theological Terms, Editura Westminster John Knox, Louisville, 1996.
3. **Horia Roman Patapievici**, Omul recent-O critica a modernității din perspectiva întrebării „Ce se pierde atunci când ceva se câștigă”, Editura Humanitas, București, 2001.
4. **Olivier Clement**, Despre secularizare, traducere în română de Daniela Cojocariu, în „Revista Contacts”, Anul LI, nr. 187, Franța, 1999,
5. **Pr. drd. Vasile Pop**, Familia creștină – imperativul misionar al Bisericii în societatea contemporană. Accente și remedii misionare, în „Glasul Bisericii”, nr. 1-6, 2018

Pr. Iulian Șanta

Матір Господня в сторінках Святого Письма

I. Старий Заповіт

Блаженний Августин писав, що: «Старий Заповіт у Новому Заповіті відкривається, а Новий Заповіт у Старому заховується». Про всі великі спасительні новозавітні дії було звіщено таїнственно в Старому Заповіті. Говорячи про Себе, Спаситель сказав що все має статись, з Ним, як було сповіщено пророками (Лк. 24,25). Матір Господня є названа в богослужіннях Православної Церкви: «драбиною небесною», «неопалимою купиною», «брамою лицем до сходу», «царицею в золоті офірським приборною», «ківотом одушевленим».

Всі ці імена не є «вигадкою священників», вони мають солідну біблійну підставу.

Драбина небесна

1.-«Тоді вийшов Яків із Версавії і пішов у Харан. Дійшов він на місце й заночував там, бо зайшло сонце. Він узяв камінь з-поміж каміння, яке було на місці, поклав собі під голову та й ліг спати на цьому місці. І сниться йому, що ось драбина спирається об землю, а вершком сягає неба, і оце ангели ступають по ній вгору й сходять вниз. А над нею стояв Господь...» (Бут. 28, 10-13).

Пояснюючи це біблійне місце, св. Юстин Попович пише слідує: «Бог явився в тілі (1Тим. 3,16), Господь і Бог Ісус Христос взяв тіло від Діви Марії, а це означає що Вона народила Бога втіленого... Матір Господня народжуючи Бога втіленого, з'єднала Бога з людиною, небо з землею, діло

шо було звіщено в Старому Заповіті, а саме св. патріарх Яків через символічний сон з драбиною, що спиралась об землю, а вершком торкалась неба і якою ангели сходили і виходили, а над нею стояв Господь Бог. Зато, це символічне видіння є паремією Благовіщення». В нас, народ каже на паремію «чтеніє» (це уривок біблійний прив'язаний до свята якого здійснюємо). Отже, Матір Господня є тією драбиною. І світлої пам'яті митрополит Вартоломей Ананія, пояснюючи Св. Письмо пише, шо: «Драбина є символом Матері Господньої».

Неопалима купина

2. «Мойсей же пас вівці в Їтра, тестя свого... і пішов до Божої гори, до Хориву. І з'явився йому ангел Господній у вогняному полумені посеред куща. Глянув він аж ось вогнем палає кущ, а не згоряє» (Вих.3,1-2).

Св.Григорій Ниський каже: «Кущ звіщає Втілення Господнє з Діви Марії. Це навчає нас пізнавати і тайну Св. Діви Марії, з якої сіяло - через народження Христа як людини - божественне світло, яке хоронило непошкодженим (цілим) горючий кущ, непошкоджилась, отже, красота дівства (Діви Марії) через народження Спасителя».

Брама лицем до сходу

3. «Тоді привів мене - каже пророк - назад до зовнішньої брами святині, що звернена на схід; вона була зачинена. Господь сказав до мене: брама ця буде зачинена, не буде відчинятися, ніхто не ввійде нею, бо Господь Бог Ізраїля, увійшов нею; вона буде зачинена». (Єзек. 44,1-2).

Блаженний Єроним пояснюючи ці слова пише: «Христос є цнотливий, а Матір Його є дівою навіки, тому що Ісус увійшов (при Втілені) через браму закриту, так само сталося і при Його похороні, гріб Його був новий, ні перед Нього ні після Нього ніхто не був там положений, «сад замкнений, криниця під печаттю» (П.Пісень 4,12). Ця брама до сходу (якою увійшов Господь), про яку говорить Єзекиїл (44,1-3) є назавжди

закритою і блискучою. Вона є та яка захоче в собі і вибере з себе Свята Святих, брама через яку Сонце правди (Мал.3,20) входить і виходить... Можуть мені відповісти - ті які сумніваються - як увійшов Ісус через закриті двері, коли показав Свої руки (після Воскресіння) для дотикання... і я їм буду відповідати про тайну Святої Марії як вона є матірю і Дівою: дівою після народження і матірю перед заручення (одруження)». Які прекрасні науки !

Цариця в золоті офірським прибрана

4. «Царські дочки - тобі назустріч, правуч тебе стоїть цариця в золоті офірським. Слухай дочко, глянь, прихили твоє вухо і забудь народ твій і дім батька твого. І цар жадатиме краси твоєї...» (Пс. 45, 10-12).

За наукою св. отців цей псалом говорить про Церкву Христову, але говорить і про велику тайну Матері Господньої. Один з найглибоких богословів, св. Максим Сповідник, який написав – дуже документально – Життя Матері Господньої має наступне тлумачення відносно вищезгаданих слів: «Тоді коли Та яка мала кормити Христа Бога, Який мав народитись з неї, сповнила три роки, блаженні родичі її привели її до храму Божого. Вони бажали сповнити свою обіцянку в присвятити її Богу. Привели її у славі та в честі. Багато дівичь йшли перед нею як це звіщав цар і пророк, прабатько чистої Дівичі, < Приведені будуть діви вслід за нею>. Говорячи про це пророк мав на увазі приведення її до храму».

Св. Григорій Палама і він має гарне слово про ці псалмопівцєві пророкування. «Слухай дочко, глянь і нахили вухо твоє – пише він – і забудь народ твій і дім батька твого» були «...казані архиєреєм Захарієм тоді коли Діва Марія була приведена до храму з Єрусалима, сповняючи три роки».

Одушевлений кивот

5. «Воскресни , Господи, до Твого відпочинку, Ти і кивот святині Твоєї» (Пс.131,8)

Які дуже глибокі пророкування про Матір Господню. Її називає псалмист кивотом. Старозавітній кивот був у великій честі. Він містив у собі: таблиці з 10 ма заповідями, палицю Аронову і посудину з манною.

Матір Господня приняла в своє лоно невмістимого Бога і заце вона є справжнім дорогоцінним кивотом. Св. Григорій Палама каже: «Кивотом святині називає Святу Плоть Христову та Пречистої Його Матері, тому що як воскрес Христос, так і Його Пресвята Матір повстала з гробу через три дні за подобою Сина, і не тільки повстала але й вознеслася на небо, і нині царює разом із Сином Своїм і Богом маючи нетлінну плоть».

Бажав спогадати пару слів зі Старого Заповіту, щоб могли зрозуміти сильніше велику честь до якої готував Господь Пресвяту Діву Марію.

II. НОВИЙ ЗАПОВІТ

1. Благовіщення

Хоча Св. Апостолу і Євангелистові Іванові була вручена на Голгофі, в опіку, Матір Господня (Ін. 19,26-27) все-таки він спогадує про неї тільки один раз, коли описує чудо з Кани Галилейської (Ін.2,1-11). Єдиний з Святих Євангелистів, який говорить більше про неї, то є Св. Ап. і Євангелист Лука. Він описує повністю Благовіщення і те що сталось після цього. Архангел Гавриїл вітає Діву Марію і звіщає їй благу вість.

Ввійшовши до Діви Марії, зарученої з Йосипом, говорить їй: «Радій благодатная, Господь з Тобою! Ти благословенна між жінками!» (Лк. 1,28). Св. Максим Сповідник, цей величезний богослов спогадує в книзі про

«Життя Діви Марії» що це сталося «... першої днини тиждня (днина в яку воскрес з гробу Цар і Син Її) і першої години». Пресвята Діва Марія перелякалась почувши це вітання. Оріген пише, що: «Ангел привітав Марію новим вітанням, якого не знайдено в іншому місці в Св. Письмі. Це вітання було зарезервовано лишень Марії». Прекрасне пояснення! Архангел Гавриїл каже Їй «Радуйся», тому що «Ця радість зламала прокляття Єви - каже Ефтимій Зігабен - тому що Єві був даний смуток, а Діви Марії – радість. Каже радуйся, тому що ти була вибрана , з всіх дів, стати Матір'ю Божою».

До переляканої Діви Марії, благовістник каже: «Не бійся Маріє, бо в Бога благодать ти знайшла! І ось ти в утробі зачнеш, і Сина породиш, і даси Йому Ім'я Ісус. Він же буде Великий, і Сином Всевишнього званий» (Лк. 1.30-32). Чому сказав Їй благовістник «Господь з Тобою»? Тому, що «Він приходить до Тебе – каже Петро Христорог – не тільки відвідати Тебе, Він сходить до Тебе в новій тайні, в тайні Свого родження як чоловік». Благовістник називає Її «благодатною» завдяки «багатства красот і благодаті, які вона здобула», каже Св. Максим Свовідник.

Царгородський патріарх Фотій каже, що вона названа «благодатною», тому що: «... зробилась достойною Створителя і прикрасила свою душу красою чистоти». Після необхідного уточнення відносно народження Спасителя без насіння чоловічого, Матір Господня відповідає Архангелові: «Я раба Господня, нехай буде мені за словом твоїм!» (Лк. 1,38). В цій відповіді видно смиренність і послухність Матері Господньої.

Тільки після цієї згоди, «Дух Святий зійшов над Дівою Марією, очистивши Її від гріха (перворідного гріха) даючи Їй силу прийняти божественне Слово і силу народити Його», пише Св. І. Дамаскин.

2. Матір Господня у Єлисавети

Ось, як описує це відвідання Св. Євангелист Лука. «І ввійшла вона в дім Захарії, та й привітала Єлисавету. Коли ж Єлисавета почула Маріїн привіт, заграло диття в утробі її. І Єлисавета наповнилась Духом Святом, і скрикнула голосом гучним, ті й проказала: Благословенна Ти між жінками, і благословен Плід утроби Твоєї! І звідки мені це, що до мене прийшла мати мого Господа. Бо як тільки в вухах моїх голос твого привіту до мене дійшов – від радощів заграло диття в утробі моїй!» (Лк. 1,40-44).

Науцаємось з цього Маріїного відвідання, що: Матір Господня є Носительницею Святого Духа, що Дух Святий відкриває нам тайни Божі, та що Дух Святий навчає нас називати Діву Марію «Матір'ю Господнею». Чи хочуть Її так назвати, ті які відійшли від Христа Розп'ятого?

Перша яка називає Діву Марію «Матір'ю Господнею», то була Єлисавета, яка Духом Святим була навчена так назвати Її. Але не тільки Єлисавета пророкує про Діву Марію, та про Спасителя, але навіть диття з утроби її робить це діло. Ефтимій Зігабен пише: «...диття від безплідної проповідує про Диття від Диви, а безплідна проповідує про Діву, тому що наповнилась Духом Святим і пророкує та величає Діву і Плід утроби Її». Св. Єфрем Сирін пише, що: «Іван ще перед народження пророкує про Христа невимовною радістю».

3. Подячна молитва Матері Господньої

Після діалогу з Єлисаветою, Матір Господня принесла подячну молитву Господу Богу, в Тройці славимому, де пророкує що народи будуть Її ублажати (Лк. 1,46-56).

Св. Максим Сповідник має прекрасне тлумачення на цю молитву. «Та, яка дістала благодать, подякувала Богу і славилася святе Ім'я Його, роблячись смиренною рабинею і сказала пророцтво: < Ось, бо від нині будуть мене ублажати всі роди > (Лк. 1,48). Воїнства ангелські назвали Її

блаженною, а ті що не називають Її блаженною і не величають Її вони не зараховуються до народу, бо вони є синами загибелі».

4. Матір Господня при народженню Спасителя

Народжуючи Свого Сина і Спасителя нашого, чуючи все що Їй говорилося пастухами, «Марія оці всі слова зберігала, розважуючи в серці своїм» (Лк. 2,19). Як описує ці слова Св. Максим Сповідник?

«Не тільки слова пастухів, але все що бачила та чула з самого початку в храмі і після виходу з храму, вістку від ангела, зачаття без насіння чоловічого, безболісне народження, та дівство після народження і стала матір'ю, зберігаючи своє дівство». Спогадав пару з головних наук Св. Письма щоб ми переконались та зміцнились у правдивій та спасительній нашій Православній вірі.

Вікарій от. др. Микола Лаурук

Cimitirul eroilor și victimelor din cel de-al Doilea Război Mondial din Sighetu Marmației

Cimitirul eroilor sovietici din Sighetu Marmației este amplasat pe parcela E a Cimitirului Parohiei Ortodoxe Ucrainene din Sighetu Marmației. Alegerea acestui loc pentru înhumarea soldaților sovietici, morți în cel de-al Doilea Razboi Mondial, a fost luată, evident, din considerente etnice, mormintele amplasându-se la capătul cimitirului ucrainean.

Majoritatea soldaților înhumați în acest cimitir au murit în luptele din anii 1944-1945, însă au avut loc înhumări până în anul 1950.

În cele ce urmează vom încerca restabilirea componenței cimitirului folosindu-ne de documente din Fondul Central al Ministerului Apărării al Federației Ruse.

În ziua de astăzi cimitirul cuprinde, conform monumentelor funerare, două gropi comune și 293 de morminte individuale, însumând un total de 360 de soldați înhumați, dintre care 117 cunoscuți și 243 necunoscuți. În partea din față a cimitirului sunt amplasate mormintele comune, iar în spatele lor șapte rânduri de morminte individuale.

În mormântul comun din partea stângă sunt inhumați: căpitan Soblambekov (1918-1944), locotenent Romanenko Piotr Mihailovici (1920-1948), sublocotenent Konev Pavel (decedat 1944), Hasumov, Djambulat și 28 de soldați necunoscuți, în total 5 soldați cunoscuți și 28 necunoscuți.

În mormântul comun din partea dreaptă sunt inhumați: Alamov Mihail Mihailovici (1944), soldat Evtușețki Ivan (1911-1944), soldat Petrenko Ivan (1925-1944), soldat Mironet Ivan (1925-1944) și 28 de soldați necunoscuți, în total 4 soldați cunoscuți și 28 necunoscuți.

Compența rândurilor cuprinzând morminte individuale, de la stânga la dreapta, este următoarea :

Rândul 1: Arhipkin V.M. (7 I 1946), Vasikovici N.I. (31 XII 1945), necunoscut x 3, Padun S.M. (19 IV 1946), Filatov N.D. (1946), Kaimov Iraș (6 V 1946), necunoscut x 3, Morozov I.K. (17 IV 1946), necunoscut x 4, Jihula V.N. (9

XII 1945), Sokhin M.A. (29 X 1945), Şepeleva E.M. (25 X 1945), Deikun I.A. (30 X 1945), Kononov M.A. (30 X 1945), Islamov Rakhmed (27 X 1945), Petrov I.M. (1 XI 1945), Filippov E.F. (30 X 1945), Samokhin K.F. (4 XI 1945), Andrianova Y.H. (1945), Dmitriev V.N. (2 V 1946), Nesterov A.K. (20 VII 1946), Kulak A.N. (21 X 1945), Tetereva H.V. (29 VII 1945), Alekseenko M.A. (30 IX 1945), Zirskaia A.T. (4 X 1945), Melnik I.I. (4 X 1945), Toţkii P.P. (19 X 1945), Vordianik H.S. (4 X 1945), Yukhta T.K. (18 VII 1945), Cekhlov I.K. (25 VII 1945), Kropotkin K.E. (23 VII 1945), Timofeieva V.A. (9 X 1945), Gaidar M.M. (6 X 1945), necunoscut x 6, în total 30 de soldaţi cunoscuţi şi 16 necunoscuţi.

Rândul 2: sergent Kiselev T.V. (14 XII 1945), necunoscut x 40.

Rândul 3: sergent Artemenkov F.A. (29 VII 1946), necunoscut x 40.

Rândul 4: Poliakov F.G. (10 XI 1945), Sulaieva N.F. (16 XII 1945), Khociaiev Z.N. (13 XII 1945), Gribov S.V. (25 XII 1945), Popa Nikolai (17 X 1945), necunoscut x 11, Şevcenko K.K. (17 V 1950), necunoscut x 8, Khukhunov Khalid (26 XII 1945), Kovdin N.M. (25 XII 1945), Vytek I.V. (9 IV 1946), Naumov G.G. (17 IV 1946), Galicenko Y.F. (20 XI 1945), Gavrilov I.S. (21 XI 1945), Daşkovskii V.V. (8 III 1946), Kozorin B.A. (11 II 1946), necunoscut x 6, în total 14 soldaţi cunoscuţi şi 25 necunoscuţi.

Rândul 5: sergent major Malakhov I.G. (4 V 1946), necunoscut x 1, Lâsak I.Y. (16 VII 1945), Miahkyi M.F. (3 VII 1945), Kremnev Viktor (1924-1947), Dymant N.I. (30 VI 1945), Romaniuk Lidiya (18 VII 1945), Popa P.V. (29 IV 1945), necunoscut x 1, Protopopov E.P. (10 VII 1946), necunoscut x 1, Kalinichenko N.G. (30 VIII 1946), Padayenko V.S. (29 VIII 1946), Kaigorodov K.A. (26 II 1946), Bryk G.A. (1 III 1946), Smirnov I.Y. (5 I 1946), Kolokolnikov V.P. (3 I 1946), Varkuz M.Y. (5 I 1946), Makarevici A.G. (7 III 1946), Bolşakova A.N. (1945), Ţinis Y.V. (16 I 1946), Bulatov Kuanâş (5 X 1946), Orlovskiaia V.P. (4 X 1946), Krivenko E.E. (30 IV 1946), Poliakov N.S. (1945), necunoscut x 16, în total 22 de soldaţi cunoscuţi şi 19 necunoscuţi.

Rândul 6: sergent Şiyanov S.A. (16 XII 1945), necunoscut x 10, Blasov I.P. (3 IX 1946), necunoscut x 24, Golubevskii S.I. (9 XII 1945), Sikalo P.P. (30 XI 1945), necunoscut x 1, Ţikunov I.I. (8 XI 1945), Torşkov N.Y. (6 XI 1945), în total 6 soldaţi cunoscuţi şi 35 necunoscuţi.

Rândul 7: Râcikov V.S. (30 VI 1945), necunoscut x 4, Lakusta F.M. (19 III 1946), Moiseienko T.F. (11 X 1945), Sukhoverko V.V. (21 XII 1945), Olevak P.V. (17 X 1945), Radionov A.A. (23 XII 1945), Cernov V.A. (11 XII 1945), Islamov

A.N. (23 VII 1945), Kovalsikiy A.P. (5 XI 1945), Ciuban Deonisiy (22 XI 1945), Smirnova G.V. (15 XI 1945), Martâniuk D.I. (27 XI 1945), Yavorskiy P.M. (19 XI 1945), Bogovik F.F. (7 XII 1945), Boldâriov A.I. (7 XI 1945), Yevtușenko I.Y. (17 XI 1945), Ilin A.M. (4 XI 1945), Agarkov A.A. (10 I 1946), Stepanov V.P. (3 IV 1946), Yefimov A.E. (29 XII 1945), Sokolova E.T. (10 II 1945), Șmidt M.F. (10 III 1946), necunoscut x1, Sarafanov L.G. (29 XII 1945), Sorocenkova M.I. (9 XI 1945), Agheieva O.F. (15 III 1946), Elisiapov I.I. (15 I 1946), Volodin V.A. (15 III 1946), Tkacenko D.E. (13 III 1946), Bepalko M.V. (22 XI 1945), Vasiliev I.V. (25 I 1946), necunoscut x 6, Khokhlov P.A. (19 I 1946), Korețkiy A.I. (1945), necunoscut x 1, Sâtnik G.G. (5 X 1946), Nemirova Tamara (1922-1948), în total 34 de soldați cunoscuți și 12 necunoscuți.

Documentele aflate în Arhiva Ministerului Apărării al Federației Ruse oferă noi perspective istorice legate de formarea cimitirului din Sighet, componența sa, rangurile și chiar diversitatea etnică a celor care sunt înhumați.

Printre primele mențiuni se află un „Raport al pierderilor ireparabile”¹² în care se găsește o listă suplimentară cuprinzând numele a 6 sergenți și soldați ai Diviziei de pușcași 138, din 18.11.1944, decedați în luptele pt Sighet: Aleksandrov Matvei Mikhailovici (1907-19.10.1944), născut în regiunea Oriol; sergent Râbin Ivan Nikiforovici (1925-20.10.1944) născut în Kazahstan; Djemasiuk Vladimir Fedoseievici (1923-22.10.1944) născut în regiunea Kiev; Gladcenko Vasiliy Petrovici (1922-20.10.1944) născut în regiunea Rostov; caporal Senyaiev Piotr Maksimovici (1902-28.10.1944) născut în orașul Penza; Levenciuk Ivan Potapovici (1907-19.10.1944) născut în regiunea Kiev. Nici unul din aceste nume nu se regăsește pe monumentele funerare actuale. Demn de reținut este faptul că același document menționează reînhumarea soldaților sovietici din diverse localități maramureșene în orașe (de pildă din Sarasău, unde se aflau doar 6 soldați înhumați, la Vișeu de Sus); probabil că în această perioadă se stabilesc locurile unde urma să fie amplasate principalele cimitire sovietice din regiune.

Într-un registru alfabetic al celor decedați¹³ se regăsesc următorii 5 soldați care și-au pierdut viața în 23-25.10.1944: Berko Andrei Yakovlevici

¹² „Doneseniyia o bezvozvratnâh potieriah”, nr. de înregistrarea 99816 / 18.11.1944, Fondul Central al Ministerului Apărării Federației Ruse, 905/5, <https://obd-memorial.ru/html/info.htm?id=54362862> (24.10.2023)

¹³ „Alfavitnaya kniga umerșih (1941-1945)”, Fondul Central al Ministerului Apărării Federației Ruse, Nr. fondului 58, Nr. de inventar A-71693, Nr. dosar 1812, <https://obd-memorial.ru/html/info.htm?id=76382214&p=1> (24.10.2023)

(23.10.1944) născut în regiunea Kursk; Şevcenko Ivan Yakovlevici (1925-23.10.1944) născut în regiunea Kursk; Kopystyrinskyi Hrehoryi Yakovlevici (1906-25.10.1944) născut în regiunea Vinitysia; Kruţ Anton Semenovici (1914-23.10.1944) născut în regiunea Vinitysia; Kalinin Vasilyi Ivanovici (1909-25.10.1944) născut în R.S.S. Carelo-Finnică. Nici unul din aceste nume nu se regăseşte pe monumentele funerare actuale.

Într-o listă nominală a pierderilor irecuperabile¹⁴ din data de 05.05.1945 este menţionat soldatul Sârţov Dmitri Yefimovici (1898-14.03.1945) născut în regiunea Samara. Nici numele său nu apare pe monumentele funerare actuale.

Un document foarte interesant îl reprezintă Registrul celor decedaţi al Spitalului de Evacuare (Yevako-hospitali) Nr. 3400 (27.01.1942-04.10.1945). Spitalele de evacuare erau spitale de campanie mobile în care erau trataţi cei eliberaţi din lagărele pentru prizonieri de război, însoţindu-i în drumul lor spre casă. Începând cu data de 17.05.1945 sunt menţionate numele celor decedaţi în acest spital de campanie şi care au fost înhumaţi în cimitirul din Sighet. Este prima listă de acest gen în care apar nu doar soldaţi, dar şi civili, în special copii de vârstă fragedă, fiind menţionată, de asemenea, regiunea / ţara în care s-au născut. Copiii aflaţi pe listă (97 din totalul de 136 de persoane) au murit la vârste fragede, majoritatea de până la un an. Cei mai mulţi s-au născut în Austria, unii în regiuni ale Ucrainei, în Germania, România (unul chiar la Sighet), Ungaria şi Yugoslavia.

Redăm lista completă, așa cum apare în registrul celor decedaţi: Odegov Nikolai Semenovici (1925-29.04.1945) din regiunea Kirov; Proţenko Hryhoryi Ivanovici (1918-18.05.945) din regiunea Poltava; Serditov Vasilyi Nikolaievici (1921-24.05.1945) din regiunea Sverdlovks; Martânenko Fedor Filipovici (1904-27.05.1945) din regiunea Stalingrad; Huleniuk Kuzima Emilianovici (1917-27.06.1945) din regiunea Sumy; Mustaţa Hrehoryi Konstantinovici (1914-28.06.1945) din regiunea Chişinău; Stânko Nikolai Yurevici (1921-29.06.1945) din regiunea Bălţi; Dymant Naum Yosifovici (1921-30.06.1945) din regiunea Vynytsya; Râcikov Viktor Sergievici (1903-30.06.1945) din oraşul Saratov; Myahkyi Matvei Filipovici (1906-3.07.1945) din regiunea Tambov; Lysak Iliya Yurevici (1915-16.07.1945) din regiunea Ternopil; Romanyuk Lidiya

¹⁴ „Immenoi spysok bezvozvratnâh potieriah”, din data de 5.05.1945, Fondul Central al Ministerului Apărării Federaţiei Ruse, Nr. fondului 58, Nr. de inventar 18003, Nr. dosar 671, <https://obd-memorial.ru/html/info.htm?id=4544824> (24.10.2023)

(1925-18.07.1945) din regiunea Rivne; Kropotkin Kuzima Yegorovici (1911-23.07.1945) din regiunea Riazan; Islamov Aleksandr Râsovici (1944-23.07.1945 mort din cauza rănilor) din regiunea Rivne; Chelov Ivan Kirilovici (1909-25.07.1945) din regiunea Orlov; Tetereva Galina Vasilievna (1945-29.07.1945 decedată din cauza rănilor) născută în Austria, Tulln; Razivilka Galina Nikolaievna (1944-29.07.1945) născută în Austria, St. Valentin; Okuni Viktor Ivanovici (1944-29.07.1945) născut în Austria Klagenfurt; Kriuciko Valentina Yevghenievna (1945-31.07.1945) născută în Austria, Klagenfurt; Musienko Anastasiya Alekseievna (1943-1.08.1945) născută în Austria, Vorderberg; Rešetov Ivan Dmitrievici (1944-01.08.1945) născut în Austria, Edok; Timofeieva Ludmila Osipovna (1939-1.08.1945) născută în regiunea Leningrad; Huliayeva Polina Ivanovna (1944-31.08.1945) născută în regiunea Kamianets-Podilskyi; Gavrilova Galina Sergheievna (1944-01.08.1945) născută în Austria; Zapotocinaya Galina Nikolaievna (1944-01.08.1945) născută în Austria, Felt; Slypcenko Mariya Ivanovna (1944-01.08.1945) născută în Austria, Klagenfurt; Duma Mariya Ivanovna (1945-01.08.1945) născută în regiunea Kamianets-Podilskyi; Faizenberg Mikhail Yosifovici (1927-01.08.1945) născut în regiunea Vynytsya; Ihnatev Anatolyi Bronislavovici (1944-03.08.1945) născut în regiunea Kamianets-Podilskyi; Dyk Ivan Ivanovici (1944-03.08.1945) născut în regiunea Kamianets-Podilskyi; Popov Aleksandr Fedorovici (1910-03.08.1945) născut în regiunea Orenburg; Turdbayev Rustam (1902-05.08.1945) născut în Taşkent; Puniko Vladimir Ivanovici (1944-09.08.1945) născut Austria; Nazarov Yakov Vladimirovici (1944-09.08.1945) născut în Austria; Blajnev Yuryi Arsenevici (1944-09.08.1945); Krasnova Valentina Vladimirovna (1943-08.08.1945) născută în Austria; Soroca Valentina Mikhailovna (1944-07.08.1945) născută în Austria; Kulyş Anna Petrovna (1944-07.08.1945) născută în Austria; Mardynskyi Stepan Myaceslavovici (1944-06.08.1945) născut în Austria; Paškova Olga Ivanovna (1944-05.08.1945) născut în Austria; Şevcenko Svetlana Nikolaevna (1943-05.08.1945) născută în Austria; Zabyiaka Galina Leontievna (1944-05.08.1945); Korev Anatolyi Nikolaievici (1944-05.08.1945) născut în Germania; Mylaşenko Nikolai Ivanovici (1944-04.08.1945); Podolyak Ivan Ivanovici (1945-04.08.1945) născut în Sighet; Levcenko Elyzaveta Nikolaievna (1944-04.08.1945) născută în Austria; Sazonov Aleksandr Serghievici (1944-04.08.1945) născut în Austria; Cerenkovici Piotr Ignatievici (1943-02.08.1945) născut în Austria; Budenov Fedot Vasilievici (1880-07.08.1945) născut în

regiunea Vițebesk, Belarus; Vlasyk Konstantyn Trofimovici (1944-03.08.1945) născut în Austria; Slavianskyi Ivan Vasilievici (1905- 02.08.1945) născut în regiunea Rostov, Rusia; Malevanâi Vasilyi Yakovlevici (1898-05.08.1945) născut în regiunea Stavropolsk; Blajnev Yuriy (1944-09.08.1945); sergent major Moskalenko Ivan Emilianovici (1921-10.08.1945) născut în regiunea Poltava, Ucraina; sergent Melnyk Andrei Ivanovici (1921-11.08.1945); Parhomenko Vasylyi Yevdokimovici (1920-11.08.1945) Yankovskaia Ekateryna (1923-11.08.1945) născut în regiunea Kamianets-Podilskyi, Ucraina; Fursa Ivan Alekseievici (1944-13.08.1944) născut în Austria; Babant Roman (1943-13.08.1944) născut în Austria; Usyk Nikolai (12.08.1945-13.08.1945); Sukharnik Erena Andreievna (13.08.1944-13.08.1944) născut în Germania; Belenko Olga Borisovna (1921-14.08.1944) născută în regiunea Leningrad; Horbenko Klavdiya Ivanovna (1943-14.08.1944) născut în Austria; Yurcenko Ivan Pavlovici (8.08.1944-15.08.1944); Gujvina Yelena Aleksandrovna (13.08.1944-15.08.1944) născută în Germania; Zaiet Mariya Stepanovna (15.08.1944-15.08.1944) născută în Austria; Honcearuk Frosyia Stepanovna (1923-11.08.1944); Kuceravskaia Liudmyla Kyrylovna (16.08.1944-17.08.1944); Varlyn Hanya Ivanovna (15.08.1944-17.08.1945) născută în Austria; Kyrylovskyi Viktor Vasilievici (15.08.1944-17.08.1945) născut în Austria; Ampilogov Timofei Ivanovici (1894-19.08.1945) născut în regiunea Orenburg; sergent major Nasonov Heorhyi Potapovici (1907- 20.08.1945) născut în regiunea Amur; Starodubțeva Uliana Nikiticina (1944-17.08.1945) născută în Germania; Nosulya Liudmyla Mikhailovna (1944-18.08.1945) născută în Austria; Boiarskyi Vladimir Mikhailovici (1944-18.08.1945) născută în Austria; Zincenko Vasilyi Vasilievici (13.08.1945-19.08.1945) născut în Austria; Makovoz Zyna Yuzefovna (1944-19.08.1945) născută în Austria; Naumenko Nina Mikhailovna (15.08.1945-19.08.1945) născută în Austria; Melnikov Piotr Alekseievici (1894-19.08.1945) născut în regiunea Stalingrad; Tynciuk Anna Ivanovna (1943-19.08.1945) născută în Austria; Bezuglâi Mikhail Mikhailovici (1943-20.08.1945) născut în Austria; Nahai Viktor Ivanovici (1944-20.08.1945) născut în Austria; Ivasko Galina Dmitrievna (1944-20.08.1945) născută în Austria; Mozgovoi Yuriy Ivanovici (1944-20.08.1945) născut în Austria; Semeniuk Ana Savelievna (1943-15.08.1945); Trekhlebova Galina Mikhailovna (13.08.1945-15.08.1945) născută în Austria; Pastukhova Maryia Mikhailovna (1943-16.08.1945); Babyci Liudmyla Lohvinovna (1944-21.08.1945); Kostyuk Halyna Alekseievna (19.08.1945-

22.08.1945) născută în Austria; Foreş Yuzef Franţovici (1944-22.08.1945) născut în Austria; Satula Anatoliyi Ivanovici (9.08.1945-22.08.1945); Usatenko Raisa Vasylivna (1944-22.08.1945) născută în Ungaria; Ruban Anatoliyi Ivanovici (1944-24.08.1945) născut în Austria; Derenovskiy Tezar Nikolaievici (13.08.1945-24.08.1945) născut în Austria; Veseliskaia Valentina Vasilievna (1944-24.08.1945) născută în Austria; Lukina Ana Aleksandrovna (1944-24.08.1945) născută în Germania; Şapovalov Viktor Petrovici (9.08.1945-24.08.1945) născut în Austria; Dudyi Ivan Stepanovyci (20.08.1945-25.08.1945) născut în Austria; Şevcişyna Mariya Ivanovna (1944-25.08.1945); Cerkasov Vladimir Yakovlevici (1943-25.08.1945) născut în Austria; Ciokyt Olga Mikhailovna (1943-26.08.1945) născută în Austria; Mazur Maryia Pavlovna (1944-27.08.1945) născută în Austria; Osavliuk Hrehoryi Ivanovici (1944-27.08.1945) născut în Austria; Kyrlyenko Vladimir Ivanovici (1945-27.08.1945) născut în Austria; Belei Sofia Yosifovna (1944-28.08.1945) născută în Austria; Afanasieva Valentina Anatolievna (1944-29.08.1945) născută în Austria; Yamina Nina Vasilievna (28.08.1945-29.08.1945) născută în Ungaria; Kyrnyţkaia Tamara Vladimirovna (26.08.1945-29.08.1945) născută în Austria; Buzânin Aleksei Ivanovici (1944-30.08.1945) născut în Austria; Karbat Stepan Vladimirovici (1944-30.08.1945) născut în Austria; Suşko Halyna Nikolaievna (22.08.1945-30.09.1945) născută în Austria; Medvedenko Ivan Vladimirovici (1944-04.09.1945) născut în Austria; Baranenko Nina Yevhenievna (04.09.1945-04.09.1945) născută în Austria; Tytenko Roza Pavlovna (05.09.1945-05.09.1945) născută în Austria; Marşeva Valeryia Valentinovna (1944-09.09.1945) născută în Yugoslavia; sergent Hryşyn Yuryi Yevhenevici (1923-09.09.1945) născut în Frunze, Kârgâzstan; Malagulov Ahmed (1923-09.09.1945) născut în Başchiria; Soloţkyi Yevhenyi Yevhenevici (1944-09.09.1945) născut în Germania; Grass Franţ Yeduardovici (1944-10.09.1945) născut în Austria; Hrecev Yuzef Yuzefovici (1944-11.09.1945) născut în Austria; Rozumeyko Leonid Mikhailovici (13.08.1945-11.10.1945) născut în Austria; Zembai Anastasyia Semenovna (14.09.1945) născută în regiunea Ryvne; Zamyaliy Dyfan (16.09.1945) născut în Austria; Braha Anna Andreyevna (18.09.1945) născută în regiunea Cernihiv; Flys Maryia Ivanovna (21.09.1945) născută în România; Yakovlev Anatoliyi Ivanovici (27.09.1945) născut în Austria; Şemciuk Nykolai Nikolaievici (27.09.1945); Kovalenko Anna Yosifovna (29.09.1945) născută în regiunea Jytomyr; Symynenko Raisa Hryhorievna (28.09.1945)

născută în Austria; Cernov Vladimir Ivanovici (29.09.1945) născut în Austria; Kuryata Maryia Nikolaievna (01.10.1945) născută în regiunea Jytomyr; Lâsiuk Ivan Mikhailovici (29.09.1945) născut în regiunea Stanislav; Stepanyuk Matrena Emilianovna (03.10.1945); Filippov Ghenadyi Romanovici (03.10.1945) născut în Austria; Alekseyenko Mikhail Vladimirovici (04.10.1945) născut în Austria; Zembai Anastasyia Semenovna (17.09.1945) născută în regiunea Ryvne (acest ultim nume apare de două ori, în zile diferite; fie este voba despre o eroare, fie e coincidență de nume). Doar 6 din aceste nume se regăsesc pe monumentele funerare actuale, dintre care un copil (Islamov A.N.). În ciuda acestui fapt, putem deduce că cei aflați pe această listă au fost înhumați în morminte individuale, nu comune.

Într-un articol¹⁵ al publicației „Nezavisimoye”, autorii afirmă că în cimitirele sovietice din România sunt înmormântați 194 de civili, membrii ai familiilor soldaților sovietici. Din aceștia 152 de copii. Documentul de mai sus confirmă această informație, oferind numele a 97 de copii, majoritatea născuți în lagărele pentru prizonieri de război din Austria și Germania, unii pe drumul de întoarcere spre U.R.S.S. (în Ungaria și România), morți din cauza condițiilor groaznice din lagăre.

O listă similară se găsește în registrul celor înhumați (17.01.1944-20.07.1946), aparținând Spitalului de Evacuare Nr. 279¹⁶. Cu toate că în acest registru sunt menționate numerele majorității (88 din 99 de nume) mormintelor individuale, acestea nu corespund cu așezarea actuală a monumentelor funerare. Pe această listă se află un număr de 14 copii. Sunt mici discrepanțe față de monumentele funerare actuale, referitoare la grafia numelor. Datele de deces nu corespund într-un total cu datele înscrise pe monumentele funerare, regăsindu-se, uneori, o discrepanță de 2-3 zile. Din 99 de nume, doar 20 nu se regăsesc înscrise astăzi pe pietrele de mormânt, iar din cele care corespund, 6 sunt nume ale unor copii de vârstă fragedă.

Lista celor înhumați este redată în ordinea crescătoare a mormintelor, cu mici discrepanțe: Yukhta Trofim Kyrilovici (1900-18.07.1945) născut în regiunea Sumy, mormântul individual Nr. 1; Alekseienco Nina Aleksandrovna

¹⁵ „Vajno pomniti prošloie”, V. Vynokurov, I. Agaty, publicat în Nezavisimoye (22.10.2020) https://nvo.ng.ru/nvo/2020-10-22/15_1114_past.html (24.10.2023)

¹⁶ „Dokument hospitalia (medsanbata) – Knyga pogrebenia” (17.01.1944-20.07.1946), Fondul Central al Ministerului Apărării Federației Ruse, Nr. fondului 58, Nr. de inventar A-83627, Nr. dosar 934, <https://obd-memorial.ru/html/info.htm?id=55941835&p=1> (24.10.2023)

(1925-02.10.1945) născută în regiunea Cernihiv, mormântul individual Nr. 2; Zyrskaia Anastasyia Trofimovna (1920-06.10.1945) născută în regiunea Cernihiv, repatriată din Lagărul nr 302, mormântul individual Nr. 3; Melnyk Ilarion Yosifovici (1909-06.10.1945) născut în Basarabia, mormântul individual Nr. 4; Vordyanyk Hrehoryi Stepanovici (1914-06.10.1945) născut în regiunea Lvyyv, repatriat, mormântul individual Nr. 5; Timofeieva Valentina Alekseievna (1924-10.10.1945) născută în Leningrad, prizonier de război, mormântul individual Nr. 6; Haidar Mikhail Mykhailovici (1922-10.10.1945) născut în regiunea Poltava, mormântul individual Nr. 7; Popa Nikolai (1909-19.10.1945) născut în regiunea Kaluga, repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 8; Olevak Pavel Vladymyrovici (1910-19.10.1945) născut în regiunea Kamianets-Podilsk, repatriat din Lagărul nr 299, mormântul individual Nr. 9; Toțkyi Piotr Petrovici (1923-21.10.1945) născut în regiunea Zaporojie, prizonier de război, mormântul individual Nr. 10; Kulak Anastasyia Nykytovna (1926-23.10.1945) născută în regiunea Sumy, repatriată din Lagărul nr 302, mormântul individual Nr. 11; Șepeleva Yeva Mikhailovna (1926-27.10.1945) născută în regiunea Jitomir, repatriată, mormântul individual Nr. 12; Sokhin Mikhail Alekseievici (1908-31.10.1945) născut în regiunea Moscova, repatriat din Lagărul nr. 180, mormântul individual Nr. 14; Kononov Tykhon Artemovici (1918-1.11.1945) născut în regiunea Novosibirsk, prizonier de război, mormântul individual Nr. 15; Deykun Ivan Anisimovici (1925-01.11.1945) născut în regiunea Krivograd, repatriat, mormântul individual Nr. 16; Samokhyn Kyrei Fedoseievici (1897-06.11.1945) născut în regiunea Stalingrad, repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 19; Torșkov Nikolai Yakovlevici (1914-08.11.1945) născut în regiunea Harkov, repatriat, mormântul individual Nr. 22; Boldârov Aleksandr Ilarionovici (1927-09.11.1945) născut în regiunea Krasnodar, mormântul individual Nr. 23; Islamov Rakhmed (1917-29.10.1945) născut în R.S.S. Tadjikistan, prizonier de război, mormântul individual Nr. 13; Filippov Yevstafyi Fedorovici (1899-01.11.1945) născut în regiunea Celeabinsk, prizonier de război, mormântul individual Nr. 17; Petrov Ivan Myfodievici (1925-03.11.1945) repatriat, mormântul individual Nr. 18; Ilin Aleksandr Maksimovici (1903-06.11.1945) născut în regiunea Stavropol, mormântul individual Nr. 20; Kovalskyi Anatolyi Petrovici (1945-07.11.1945) repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 21; Țykulov Ivan Ivanovici (1894-10.11.1945) născut la Stalingrad, repatriat, mormântul

individual Nr. 24; Sorocenkova Maryia Ignatievna (1924-11.11.1945) născută în regiunea Smolensk, mormântul individual Nr. 25; Polyakov Fedor Gherasimovici (1918-12.11.1945) născut în regiunea Tver, prizonier de război, mormântul individual Nr. 26; Moyseienko Trofim Fedorovici (1897-13.11.1945) născut în regiunea Harkov, prizonier de război, mormântul individual Nr. 27; Smirnova Galina Vasilievna (1945-17.11.1945) repatriată din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 28; Yevtușenko Ivan Yakovlevici (1891-19.11.1945) născut în Sevastopol, repatriat din lagărul nr 299, mormântul individual Nr. 29; Yavorskyi Piotr Mikhailovici (1908-21.11.1945) născut în regiunea Ivano-Frankivsk, repatriat din Austria, mormântul individual Nr. 30; Galicenko Yuryi Fedorovici (01.09.1945-22.11.1945) născut la Budapesta, repatriat, mormântul individual Nr. 31; Gavrilov Ivan Semenovici (1914-23.11.1945) născut în regiunea Samarkand, Uzbekistan, prizonier de război din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 32; Bezpalko Mikhail Vasilievici (1912-24.11.1945) născut în regiunea Lviv, repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 33; Marțeniuk Praskovia Semenovna (1922-25.11.1945) născută în regiunea Kamenets-Podilsk, repatriată din Lagărul nr 180, mormântul individual Nr. 34; Ciuban Deonisiy (1918-25.11.1945) născut în regiunea Vynnytsia, repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 35; Martâniuk Demian Yosifovici (1925-28.11.1945) născut în regiunea Kamianets-Podilsk, repatriat, mormântul individual Nr. 36; Sykalo Polyna Pavlovna (1917-31.11.1945) născută în orașul Poltava, repatriată din Austria, mormântul individual Nr. 37; Bogovik Fedot Fedorovici (1903-10.12.1945) născut în regiunea Luhansk, repatriat, mormântul individual Nr. 38; Djyhula Vladymyr Nikitovici (1920-11.12.1945) născut în regiunea Dnipropetrovsk, prizonier de război, mormântul individual Nr. 39; Holubevskyi Stepan Ihnatievyci (1924-11.12.1945) născut în regiunea Ivano-Frankivsk, repatriat, mormântul individual Nr. 40; Ciornov Vasilyi Alekseievici (1909-14.12.1945) născut în regiunea Smolensk, prizonier de război, mormântul individual Nr. 41; Khociayev Zurkan Nykievici (1916-15.12.1945) născut în R.S.S. Autonomă Kalmyk, prizonier de război, mormântul individual Nr. 42; Kiselev Timofei Vasilievici (1915-17.12.1945) născut în regiunea Tiumen, sergent, mormântul individual Nr. 43; Melnyciuk Stepan Madesovici (1922-17.12.1945) născut în regiunea Ternopyl, repatriat, mormântul individual Nr. 44; Sulayeva Nina Filipovna (1924-18.12.1945) născută în regiunea Luhansk, repatriată din Lagărul nr 299, mormântul individual Nr. 45; Șyanov Sydor

Artiomovici (1924-18.12.1945) născut în R.S.S. Moldova, sergent, mormântul individual Nr. 46; Kurasov Murdasai (1916-21.12.1945) născut în R.S.S. Kazahstan, prizonier de război, mormântul individual Nr. 47; Sukhoverko Vladimir Vikentievici (1918-23.12.1945) născut în regiunea Mohilew, R.S.S. Belarus, prizonier de război, mormântul individual Nr. 48; Radionov Aleksandr Akimovici (1923-25.12.1945) născut în R.S.S. Autonomă Crimeea, prizonier de război, mormântul individual Nr. 49; Gribov Stepan Vasilievici (1923-27.12.1945) născut în regiunea Novosibirsk, prizonier de război, mormântul individual Nr. 50; Kovdyn Nikolai Mikhailovici (1888-27.12.1945) născut în regiunea Ternopil, repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 51; Tozenberg Ivan Stepanovici (1927-27.12.1945) născut în Yugoslavia, repatriat, mormântul individual Nr. 52; Khukhunov Khalid (1910-28.12.1945) născut în R.S.S. Autonomă Kabardino-Balkarsk, prizonier de război din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 53; Sarafanov Leonid Grigorievici (1925-31.12.1945) născut în regiunea Kursk, repatriat, mormântul individual Nr. 54; Efimov Aleksandr Efimovici (1908-31.12.1945) născut în regiunea Tver, repatriat, mormântul individual Nr. 55; Vasikovici Nikolai Ivanovici (1924-02.01.1946) născut în regiunea Mohilew, R.S.S. Belarus, mormântul individual Nr. 56; Kolokolnikov Vladimir Platonovici (1909-05.01.1946) născut la Chișinău, R.S.S. Moldova, mormântul individual Nr. 57; Smirnov Ivan Yakovlevici (1922-07.01.1946) născut în regiunea Ivanovo, prizonier de război, mormântul individual Nr. 58; Varkuz Maryia Yakovlevna (1904-07.01.1946) născută în regiunea Polesk, R.S.S. Belarus, repatriată, mormântul individual Nr. 59; Agarkov Anatolyi Aleksandrovici (1945-12.01.1946) repatriat, mormântul individual Nr. 61; Arhipkin Vladimir Mikhailovici (1924-09.01.1946) repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 60; Ținis Yanis Vylevici (1876-18.01.1946) născut Riga, R.S.S. Letonă, repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 63; Elisiakov Ivan Ivanovici (1902-17.01.1946) născut la Kerçi, R.S.S. Autonomă Crimeea, repatriat, mormântul individual Nr. 62; Khokhlov Pavel Aleksandrovici (1914-21.01.1946) născut în regiunea Pavlodar, prizonier de război, mormântul individual Nr. 64; Vasiliev Ivan Vasilievici (1888-27.01.1946) născut în regiunea Velikie Luky, repatriat, mormântul individual Nr. 65; Sokolova Yelena Timofeievna (1893-12.02.1946) născută la Harkov, repatriată din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 66; Kozorin Boris Antonovici (1917-13.02.1946) născut în regiunea Oriol, rapatriat din Lagărul nr

304, mormântul individual Nr. 67; Kaygorodov Kapyton Alekseievici (1919-28.02.1946) născut în regiunea Kazahstanul de Est, mormântul individual Nr. 68; Bryk Hryhoryi Artemovici (1923-03.03.1946) născut în regiunea Zaporojie, mormântul individual Nr. 69; Şmidt Mikhail Fedorovici (1878-12.03.1946) născut în R.S.S. Letonia, repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 72; Makarevyci Ana Hryhorievna (1945-09.03.1946), repatriată din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 70; Daşkovskyi Vladimir Vladimirovici (1945-11.03.1946) repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 71; Tkacenko Dmytryi Yevdokimovici (1917-16.03.1946) născut în regiunea Krivohrad, mormântul individual Nr. 73; Doyan Hrystofor Liudvihovici (1881-16.03.1946) născut în regiunea Jitomir, repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 74; Agheieva Olga Fedorovna (1920-18.03.1946), prizonier de război, mormântul individual Nr. 75; Ryabov Vasilyi Yefimovici (1918-18.03.1946) născut în R.S.S. Autonomă Tătară, maistru, mormântul individual Nr. 76; Volodin Vyaceslav Andreievici (1924-18.03.1946) născut în regiunea Voronej, mormântul individual Nr. 77; Lakusta Fedor Mikhailovici (1922-20.03.1946) născut în R.S.S. Autonomă Mordovia, mormântul individual Nr. 78; Poltavţeva Nadejda Ivanovna (1946-26.03.1946) repatriată din Lagărul nr 304; Stepanov Vasilyi Pavlovici (1928-05.04.1946) repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 78; Duplyi Valentyn Nikolaievici (07.12.1945-06.04.1946) repatriat din Lagărul nr 304; Neşciuk Iryna Mikhailovna (1945-07.04.1946) repatriat din Lagărul nr 304; Vytek Ivan Vyaceslavovici (1896-10.04.1946) născut în regiunea Kamianets-Podilsk, repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 79; Morozov Ivan Kapitanovici (1907-18.04.1946) născut în regiunea Stalingrad, repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 81; Şpiţnaghel Helmut (1931-10.04.1946) repatriat din Lagărul nr 304; Naumov Hryhoryi Hryhorievici (1886-18.04.1946) născut în regiunea Kiev, repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 80; Padun Stepan Mikhailovici (1927-20.04.1946) născut în regiunea Kamianets-Podilsk, mormântul individual nr. 82; Krivenkov Egor Yevseievici (1922-02.05.1946) născut în regiunea Smolensk, repatriat, mormântul individual Nr. 83; Dmitriev Vladimir Nikolaievici (1920-04.05.1946) născut în regiunea Celeabinsk, sergent major, mormântul individual Nr. 84; Kagumov Iraş (1910-07.05.1946) născut în R.S.S. Uzbekistan, prizonier de război repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 85; Malakhov Ivan Grigorievici (06.05.1946) sergent major,

mormântul individual Nr. 86; Varnakovskiy Yaroslav Yaroslaovici (1946-27.05.1946) repatriat din Lagărul nr 304; Muzyk Yosyf Yohanovici (1895-02.06.1946) repatriat din Lagărul nr 304; Kirnoi Yozef Yozefovici (1908-02.06.1946) născut în Cehoslovacia; Samoilov Nikolai Andreievici (1946-08.06.1946) repatriat din Lagărul nr 304; Protopopov Yevhenyi Platonovici (1921-12.07.1946) repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 87; Şagalova Liudmyla Anatolievna (1946-16.07.1946) repatriată din Lagărul nr 304; Draci Valentina (1946-18.07.1946) repatriată din Lagărul nr 304; Nesterov Aleksandr Kuzmici (1912-21.07.1946) născut în regiunea Doneţk, prizonier de război repatriat din Lagărul nr 304, mormântul individual Nr. 88.

Spre deosebire de lista precedentă, întocmită de Spitalul de Evacuare Nr. 3400, aceasta precizează cu exactitate lagărele din care au fost eliberaţi mulţi din repatriaţii înhumaţi la Sighet. În limba germană aceste lagăre erau numite „stalag”, prescurtarea de la denumirea în limba germană „Kriegsgefangenen-Mannschaftsstaumlager” (lagăr pentru prizonieri de război). Lagărul nr. 302 se afla în Barkenbrugge, pe teritoriul Poloniei. Însă majoritatea celor repatriaţi, conform listei de mai sus, provin din infamul Lagăr 304 (IV-B), eliberat de către Armata Roşie pe data de 23 aprilie 1945, aflat la o distanţă de aproximativ 50 km de Dresda, având o subunitate la Zeithain (Stalag IVB/Z). La Zeithain au murit aproximativ 25,000-30,000¹⁷ de soldaţi sovietici, majoritatea ucişi de bolile şi epidemiile (în special tifos) care au apărut ca urmare a condiţiilor precare din lagăr (erau ţinuţi, la început, în aer liber, fără apă sau hrană). Se pare că prizonierii sovietici erau supuşi unor tratamente mai rele ca urmare a faptului că U.R.S.S. nu semnase Convenţia de la Geneva din 1929. În acest lagăr au fost închişi şi celebrii scriitori Kurt Vonnegut şi Claude Simon, laureatul Premiului Nobel pentru Literatură în 1985.

Un document descriptiv¹⁸ întocmit, probabil, după terminarea lucrărilor de amenajare a cimitirului din Sighet, redă o listă a celor înhumaţi. Documentul redactat pe data de 5 octombrie, tradus pe data de 9 octombrie 1949, a fost întocmit de căpitanul Kaştelian Vladimir (tradus din limba română de către locotenentul Yampolskyi) şi reprezentantul Comitetului Temporar al oraşului Sighet Poliak Ioan. A fost întocmit în 5 exemplare (pentru: Ministerul de

¹⁷ <https://en.stsg.de/cms/node/921> (24.10.2023)

¹⁸ „Akt. Spysok sovetskih heroiev pokhoronenâkh na kladvişce Sighet”, (09.10.1949) Fondul Central al Ministerului Apărării Federaţiei Ruse, Nr. fondului 3397, Nr. de inventar 434042, Nr. dosar 2, <https://obd-memorial.ru/html/info.htm?id=1155771453&p=1> (24.10.2023)

Interne, Ambasada URSS, reprezentantul Comandamentului Sovietic, reprezentantul Comitetului județean temporar Maramureș, reprezentantul Comitetului orășenesc temporar Sighet). Documentul are 5 pagini și descrie următoarele lucrări efectuate: îngrădirea cimitirului cu gard din piatră naturală, instalarea unei porțițe de fier amplasată la intrare, așezarea de monumente funerare din beton acoperite cu mozaic, împrejmuirea mormintelor cu fier beton, amplasarea monumentului de fier beton acoperit cu mozaic și placă comemorativă din marmură neagră, amenajarea de alei acoperite cu pietriș, plantarea de flori. Conform documentului, cimitirul avea: 204 morminte individuale, 2 morminte comune, 109 soldați cunoscuți, 1208 necunoscuți. Monumentul central era deja amplasat în forma pe care o are și astăzi. Sunt menționate și gradele soldaților cunoscuți: 2 ofițeri, 3 sergenți, 97 rang necunoscut, 7 soldați. Și pe prima, și pe a doua pagină a documentului apare menționat numărul soldaților necunoscuți: 1208. Acest număr nu este confirmat de alte documente, însă ar putea fi real. Chiar și după revoluția din 1989, câțiva din consilierii în vârstă ai Parohiei Ortodoxe Ucrainene Sighet vorbeau despre existența unor gropi comune, altele decât cele două, marcate prin monumente funerare. După mărturiile unora dintre ei, o astfel de groapă comună se află în partea din spate a parcelei E a cimitirului parohial, în vecinătatea cimitirului romano-catolic.

Această listă redă următoarele nume: Fedotov Nikolai Dimitrovici (1900-18.07.1945); Yulita Kiril Pasikharovici, soldat; Alekseyenko Nina Aleksanrovna (1925-30.09.1945); Zherskaia Anastasiya Trofimovna (1920-4.10.1945); Melnik Ilarion Ilarionovici (1909-4.10.1945); Vordiyen Hrehoriy Stepanovici (1914-4.10.1945); Timofeieva Valentina Aleksandrovna (1924-8.10.1945); Gaidar Mikhail Mikhailovici (1922-8.10.1945); Popov Nikolai (1909-6.10.1945); Olivak Pavel Vladimirovici (1910-17.10.1945); Toknyi Petr Petrovici (1923-19.10.1945); Kulakova Anastasiya Nikiticina (1926-21.10.1945); Șețelereva Vera Mikhailovna (1926-25.10.1945); Sokhin Mikhail Alekseievici (1908-29.10.1945); Islamov Rakhmed (1917-27.10.1945); Komonov Mikhail Artimovici (1918-3.10.1945); Deikum Ivan Anisiyevici (1925-30.10.1945); Filipov Mustafa Fedorovici (1899-29.10.1945); Petrov Ivan Mifodievici (1925-1.11.1945); Samokhin Kiril Fedorovici (1897-4.11.1945); Ilin Aleksand(r) Maksimovici (1913-4.11.1945); Tarasov Nikolai Yakovlevici (1914-6.11.1945); Tukunov Ivan Ivanovici (1894-8.11.1945); Smirnova Galina Vasilievna (1925-15.11.1945); Kovalevskyi Anatolyi

(1905-5.11.1945); Sorocenkova Maryia Ignatovna, soldat (1924-9.07.1945); Poliakov Fedorovici Gherasimovici (1918-10.11.1945); Moiseyenko Trofim Fedorovici (1926-11.11.1945); Yevstyshenko Ivan Yakovlevici (1891-17.11.1945); Yavorskyi Piotr Mikhailovici (1908-19.11.1945); Tulimenko Yuryi Fedorovici (1905-20.11.1945); Gavrilov Ivan Semenovici (1914-21.11.1945); Bezpalyvok Mikhail Vasilievici (1912-22.11.1945); Marteniuk Paraskovia Semenovna (1922-23.11.1945); Subak Denys (1918-23.11.1945); Marteniuk Demian (1925-27.11.1945); Bogovyk Iliya (1903-7.07.1945); Jigula Vladimir Nikolaievici (1920-19.12.1945); Golubiovskyi Stepan Ignatievici (1924-9.12.1945); Ciornov Vasiliy Alekseievici (1909-11.12.1945); Kaceaia Surkam Mikhaievici (1916-13.12.1945); Ksiolov Timofei Vasilievici, sergent (1915-14.12.1945); Meryciuk Stepan Madestov (1922-15.12.1945); Sulayev Nina Filipovna (1924-16.12.1945); Seyanov Sydor Artemovici, sergent (1924-16.12.1945); Kunesov Mursadai (1916-19.12.1945); Sukhovenko Vladymyr Viktorovyci (1918-21.12.1945); Rionkov Aleksandr Achimovici (1923-25.12.1945); Gribov Stepan Vasilievici (1923-25.12.1945); Kuknov Khomet (1910-10.12.1945); Rozenberg Ivan Stepanovici (1927-27.12.1945); Kodrin Nikolai Mikhailovici (1887-27.12.1945); Sarafanov Leonid Grigorovici (1925-31.12.1945); Yefimov Aleksandr Yefimovici (1908-31.12.1945); Vasylkovici Nykolai Ivanovyci, soldat (1924-2.2.1946); Kolokolichikov Vladimir Platonovici (1909-5.01.1946); Smirnov Ivan Yakovlevici (1922-7.1.1947); Varkuz Mariya Yakovlevna (1904-7.01.1946); Arkhipkin Vladimir Mikhailovici (1924-9.01.1946) diferit data mortii; Stepanov Vasiliy Vladimirovici (1928-3.4.1946); Yelizarov Ivan Ivanovici (1902-17.01.1945); Timiş Yanis Vasilievici (1876-18.01.1946); Kuilov Pavel Aleksandrovici (1914-21.1.1946); Vasiliev Ivan Vasilievici (1888-27.01.1946); Sokolova Yelena Timofeyevna (1924-12.02.1946); Tkacenko Dmytryi Yevdokimovici (1917-16.03.1946); Aliyeva Olga Fedorovna (1920-18.03.1946); Riabov Vasiliy Yefimovici, sergent major (1898-18.03.1946); Volghin Vyaceslav Andriyevici, soldat (1924-18.3.1944); Kozorin Boris Antonovici (1917-13.03.1944); Kaidarov Kapiton Alekseievici, soldat (1919-27.02.1946); Hrehoryi Artemovici (1923-3.03.1946); Makarovyci Anna Hrihorievna (1945-9.03.1946); Amiov Mikhail Fedorovici (1878-12.03.1946); Yakusta Fedor Mikhailovici (1922-20.03.1946); Malakov Ivan Grigorievici, sergent major (1—- 4.05.1946); Khaimov Irak (1910-6.05.1946); Dimitrov Vladimir Nikolaievici, sergent (1920-2.05.1946); Kryvenko Igor Evseievici (1922-3.05.1946); Khodun Stepan Mikhailovici (1927-

19.04.1946); Morozov Ivan Kapitanovici (1907-17.04.1944); Naumov Grigoryi Grigorovici (1886-17.04.1946); Vitek Ivan Veceslavovici (1896-9.04.1946); Şigalova Polina Pavlovna (1917-29.11.1945); Fazemberg, soldat (1917-1945); Andraşciuk Senya (1921-4.09.1945); Zolotov Leontyi Mikhailovici (1920-4.09.1945); Fedotov Vasilyi Fedorovici (1895-26.08.1945); Tyon Valentina Yefimovna (1924-13.09.1945); Kodenko Yakov Mikhailovici (1899-9.09.1945); Mikhail Vasilyi (1907-28.08.1945); Lebediuk Aleksei (1945-25.01.1946); Artenynskyi Nykolai Nikolaievici; Sunilov Ivan Trofimovici (1906-29.10.1945); Sokolova Yelena (1893- —); Dorofeiev Serghei Fomici (— - 26.10.1945); Goldştein D.A., locotenent (1914-9.11.1945); Preliukin; Dazpvilko Galina Nikolaievna (— - 28.07.1946); Popovna Vasilievna (1924-9.07.1945); Huleniuk Kuzmici, soldat (— - 24.07.1945); Stenko Nikolai, soldat; Khucin, sergent (1912- —); Martynenko Fedor Filipovici (— - 27.05.1945); Sedeniuk Vasiliy Nikolaievici; Mustăţe Grigoryi, soldat (1914-15.06.1945); Asarap Danil Vasilievici (1914-25.08.1945); Borozin Aleksei (1923-9.06.1945); Zmikov Vornilovici, sergent major (1909-7.07.1945).

Cea mai recentă listă cu numele celor înhumați în cimitir datează din data de 20 septembrie 1993¹⁹, întocmită de către ataşatul militar al Ambasadei Federației Ruse, colonel E. Smirnov. Această fişă prezintă intervalul în care s-au făcut înhumări: 31.12.1944-30.04.1945, deşi au avut loc înhumări chiar și în anul 1950. E prezentată structura cimitirului: două morminte comune și 195 individuale, 351 de soldați în total, 97 cunoscuți și 254 necunoscuți. Din schița cimitirului, ataşată listei celor înhumați, reiese că, la momentul respectiv, existau 6 rânduri de morminte individuale. Cu toate că foarte multe dintre numele și patronimele trecute pe listă cu greu pot fi identificate cu ceea ce este trecut în documentele de mai sus, în unele cazuri asemănările fiind foarte mari (cel mai probabil au fost copiate de pe monumentele funerare, deteriorate odată cu trecerea timpului) numărul total al celor înhumați se apropie de numărul real care reiese din documentele din anii 1944-1949. Acest document are ataşată o fotografie a cimitirului din care reiese că mormintele individuale erau orientate cu fața înspre strada Tisei, în timp ce monumentele funerare erau întoarse cu fața spre strada Rodnei, așa cum sunt amplasate și astăzi.

¹⁹ „Ucetniaya Kartocica voinskogo zakhoroneniya – Rumâniya, No. 48”, (20.09.1993) <https://obd-memorial.ru/html/info.htm?id=262030339&p=2> (24.10.2023)

Lista soldaților din acest document este următoarea: Căpitan Soblambekov (1944); Locotenent Romanenko Piotr Mikhailovici (1948); sublocotenent Konev Pavel (1944); Khasumov Djambilat; sergent major Salametov Nikolai Mikhailovici (1944); soldat Evtușevski Ivan (1944); Petrenko Ivan; Mironet Ivan; Yulita Kyryl Posikhirovi; Alekseienko Nina Aleksandrovna; Ycerskaya Anastasyia Trofimovna; Melynyk Ilaryon Yosyfovici; Vordianin Grigoryi Stepanovici; Timofeieva Valentina Aleksandrovna; Gaidar Mikhail Mikhailovici; Popov Nikolai (1945); Slebnik Pavel Vladimirovici; Tokny Piotip Petrovici; Kulak Anastasyia Nikitovna; Sepelova Yeva Mikhailovna; Sokhin Mikhail Aliksandrovici; Islamov Rakhmed; Komokov Mikhail Artemovici; Popa Piotr Vasilievici; Bolișakova Anna Nikolaievna; Eustysenko Ivan Yakovlevici; Yavorskyi Piotr Mikhailovici; Tulmenko Yuryi Teodorovyci; Gavrilo Ivan Semenovici; Bespașkov Mikhail Vasilievici; Martâniuk Praskovia Semenovna; Țubak Dionisiy; Martâniuk Damyhan; Bogovik Ylyi Fedorovici; Djigula Vladimir Nikolaievici; Golubevskyi Stepan Ignatievici; Deikut Ivan Fedorovici; Filippov Evstafyi Fedorovici; Petrov Ivan Mikhailovici; Samykai Kyryl Fedorovici; Ilin Aleksandr Maksimovici; Terekov Nikolai Yakovlevici; Țukunov Ivan Ivanovici; Smirnova Galina Vasilievna; Sorokina Maryia Ignatievna; Sokolov Piotr Mikhailovici; Poliakov Fedor Gherasimovici; Cerkov Vasilyi Aleksandrovici; Khelaiu Țurkan Nykievici; Kiselev Timofei Vasilievici; Mericiun Stepan Miditovici; Sulieva Nina Filippovna; Seyakov Sydor Artemovici; sergent Kurasov Maslay; sergent Sukhovenkov Vladimir Viktorovici; Rakhnov Aleksandr Arkhipovici; Dudariov Piotr (1946); Romaniuk Lidya; Kulynycenko Nykola Hryhorievna; Firsov Yuryi (1948); Șmidt Mikhail Fedorovici; Volodyn Vyaceslav Andreievici; Rakov Vasilyi Trofimovici; Alyieva Olga Fedorovna; Tkacenko Dmytryi Yevdokimovyci; Vasiliev Ivan Vasilievici; Gaidarov Kapiton Aleksandrovici; Kopâlov Pavel Aleksandrovici; Țynys Yanis Vasilievici; Yelisianov Ivan Ivanovici; Stepanov Vasilyi Pavlovici; Arkhipkin Vladimir Maksimovici; Naumov Grigoryi Grigorievici; Vyt Ivan Vyaceslavovici; sergent Khokhupov Khamed; Heybov Stepan Vasilievici; Andrianova Yuliyia Gheorghievna (1945); Filatov Nikolai Dmitrievici; Polyakov Nikolai Stepanovici; Șevcenko Konstantyn Konstantynovici (1950); Vlasov Ivan Petrovici; Fazenber; Makarovyci Anna Grigorievna; Kremeniov Viktor (1947); Korețkyi Andrei Ivanovici; Varkuz Maryia Yakovlevna; Smirnov Ivan Yakovlevici; sergent Khasaev Kasim Kaimovici; Drobov Ivan Yevdokimovici; Ivancenکو Aleksei Mikhailovici; Protopopov

Yevhenyi (1946); Malakhov Ivan Grigorievici; sergent major Karimov Irakh; Dmitriev Valentin Nikolaievici; Krivenko Igor Yevseyevici; Pady Stefan Mikhailovici; Morozov Ivan Kapitanovici.

Într-un album²⁰ al tuturor cimitirelor sovietice de pe teritoriul României, sunt prezentate succinct cifrele legate de cimitirul din Sighet: 394 „nume de ostași”, două morminte comune și 297 morminte individuale.

În lumina documentelor prezentate, putem afirma că sunt cunoscute cu aproximație, la momentul de față, numele a 387 de persoane înhumate în cimitirul din Sighet, dintre care 112 copii (aproximativ 30%). Aceste date dau unicitate cimitirului, care ar putea fi numit „Cimitirul eroilor și victimelor din cel de-al Doilea Război Mondial”. În ceea ce privește originea etnică a celor înhumați în cimitir, se poate face doar o estimare, pe baza documentelor care indică locul de naștere al celor decedați. Astfel cei mai mulți sunt, în egală măsură, ruși și ucraineni, mai apoi cetățeni ai regiunilor orientale ale U.R.S.S. (Turkmenistan, Uzbekistan, Kazakhstan etc.), belaruși, moldoveni etc.

Dintre toate cimitirele sovietice de pe teritoriul României, cel din Sighetu Marmăției iese în evidență datorită componenței sale, care reflectă ororile războiului răsfârnte nu doar asupra soldaților dar și asupra populației civile.

*Prof. Maria Lauruc
Pr. Marius N. Lauruc*

Sfintele Moaște

Învățătura de credință a Bisericii noastre Ortodoxe are ca temelie Sfânta Scriptură și Sfânta Tradiție (formulările scrise ale celor 7 Sinoade Ecumenice), iar această învățătură de credință este sfântă și revelată. Tot ceea ce ne învață Sfinții Apostoli și Sfinții Părinți ai Bisericii este adevăr Dumnezeiesc descoperit omului pentru sfințirea și mântuirea lui. Avem așadar: cultul Maicii Domnului,

²⁰ „Cartea memoriei”, Editura Celovek, Moscova, 2021, p. 542

cultul cinstirii Sfinților, cultul cinstirii Icoanelor și a Crucii, precum și cultul cinstirii Sfințelor Moaște. Cinstirea Sfințelor Moaște de către creștinii ortodocși, precum și pelerinajele de mii de credincioși la Moaștele unui Sfânt sau altul (ex: Sfânta Parascheva de la Iași) îi deranjează pe unii oameni, formatori de opinie, batjocorindu-i prin media pe cei ce merg la astfel de pelerinaje. Am putea zice că pelerinajele la Sfințele Moaște, împart societatea în două: unii care cred și au evlavie la Sfinți; alții care se împotrivesc acestui ritual, condamnându-i cu asprime pe cei dintâi.

Sfințele Moaște sunt rămășițele trupului sfinților, păstrate în racle speciale și cinstite de creștinii ortodocși. Această cinstire are temei în Sfânta Scriptură:

1. „Odată, când îngropau un mort, s-a întâmplat ca cei ce-l îngropau să vadă una din aceste cete și, sperându-se, au aruncat mortul în mormântul lui Elisei. Căzând acela, s-a atins de oasele lui Elisei și a înviat și s-a sculat pe picioarele sale...” (cf. IVRegi13,21). Iată că în acest verset

ni se arată puterea supranaturală a osemintelor Sfântului Proroc Elisei, și, oricât s-ar strădui combatanții să răstălmăcească această întâmplare

consemnată de Sfânta Scriptură, textul ne arată cu claritate că atingerea de rămășițele Sfântului a înviat un om mort.

2. După ce i-a fost tăiat capul Sfântului Ioan Botezătorul, „ucenicii lui au luat trupul lui și l-au înmormântat și s-au dus să-i dea de știre lui Iisus”(cf. Mt.14,12). Iar „bărbații cucernici au îngropat pe Ștefan și au făcut plângere mare pentru el”(F.Ap.8,2). Vedem din aceste două versete îngrijirea celor vii pentru rămășițele sfinților trecuți la Domnul.

3. Trupul omului este „templu al Duhului Sfânt”(cf. I Cor.6,19). Așa îl numește Sf. Apostol Pavel, iar trupurile Sfinților rămân și după moarte impregnate de harul Sfântului Duh.

Fiul lui Dumnezeu a petrecut trei zile cu Trupul în mormânt, dar acel Trup era îndumnezeit, era întreg Dumnezeu cu Trupul Mântuitorului chiar dacă era fără suflet, așa mărturisim noi într-o rugăciune rostită în taină la Sfânta Liturghie când preotul zice: „În mormânt cu trupul, în iad cu sufletul, ca un Dumnezeu, în rai cu tâlharul și pe scaun împreună cu Tatăl și cu Duhul ai fost, Hristoase, toate umplându-le, Cel ce ești necuprins”. Aici vorbim de trupul Domnului, însă, în trupurile Sfinților se sălășluiește harul Duhului Sfânt din momentul primirii Tainei Mirungerii, când preotul rostește: „Pecetea Darului Sfântului Duh”. În acel moment se impregnează în ființa omului, suflet și trup, harul Duhului lui Dumnezeu, iar prin împărtășirea cu Sfintele Taine, omul botezat, intră în comuniune cu Trupul îndumnezeit al lui Iisus Hristos. Îndumnezeirea trupului omenesc, prin lucrarea de mântuire a Mântuitorului

Hristos, este temelul sfințirii omului și arvuna posibilității ca trupurile omenești să devină Sfinte Moaște. Bineînțeles că această devenire se petrece doar în cazul sfinților, adică a acelor creștini care, prin credință și fapte bune, au conlucrat cu harul Sfântului Duh, la sfințirea și desăvârșirea proprie. De aceea și Sfântul apostol Pavel face deosebirea între trupuri: „Sunt trupuri cerești și trupuri pământești; dar alta este slava celor cerești și alta a celor pământești” (cf. I Cor.15,40).

Amintim de asemenea că istoria bisericii consemnează zidirea lăcașurilor de cult pe mormintele martirilor. Cu deosebire masa Sfântului Altar era așezată pe un astfel de mormânt. Plecând de la această tradiție, s-a transmis rânduiala ca la temelia ridicării unei biserici să se așeze Sfinte Moaște, iar Sfântul Antimis (fără de care nu se poate sluji Sfânta Liturghie) are încorporată o bucățică de Sfinte Moaște. Aceasta este tradiția milenară a bisericii noastre, o biserică care a născut milioane și milioane de sfinți în cerul lui Dumnezeu.

Noi, creștinii ortodocși, suntem cinstitori ai Sfințelor Moaște, indiferent de ironia sau ura unor semeni de-ai noștri, înțelegând că, dacă Dumnezeu a binevoit a-i cinsti pe Sfinți și a se preaslăvi prin ei, cu atât mai mult noi oamenii avem nevoie să le cunoaștem viața, faptele, să le urmăm exemplul și să-L preamărim pe Dumnezeu prin sfințele lor Moaște.

Pr. Iurcea Ioan

DIN VIAȚA VICARIATULUI

З ЖИТТЯ ВІКАРІАТУ

Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene Știuca

Pe data de 2 august, cu prilejul hramului Parohiei ortodoxe ucrainene din Știuca, Praznicul sfântului Prooroc Ilie Tesviteanu, cu binecuvântarea Înaltpreacucernicului părinte vicar, un sobor de preoți în frunte cu părintele Petru Popovici, secretarul Protopopiatului, a săvârșit Dumnezeiasca Liturghie alături de

credincioșii parohiei precum și a altor credincioși ucrainieni și români veniți din parohiile vecine.

Slujba a fost înfrumusețată de cele două protesii din Știuca și Dragomirești care au intonat frumoase pricesne spre slava lui Dumnezeu, atât în limba ucraineană cât și în limba română.

A avut loc și tradiționala înconjurare a bisericii unde au fost înălțate rugăciuni către Dumnezeu atât pentru cei prezenți cât și pentru cei adormiți. Bucuria a continuat cu agapa frățească la Căminul cultural din localitate.

*Pr. Petru Popovici
Ierm. Nicolae Danco*

Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene Sf. Ilie Tesviteanu – Ruscova

Miercuri 02 august 2023, a avut loc hramul bisericii Sf. Prooroc Ilie din localitatea Ruscova, Protopopiatului Sighetu Marmației.

Sf. Liturghie a fost săvârșită de un mare sobor de preoți în altarul de vară, situat în apropierea noii biserici.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de către Părintele dr. Nicolae Lauruc, Vicar general, în limba ucraineană despre viața și minunile Sfântului Prooroc Ilie Tesviteanul.

Ilie Tesviteanul.

La această mare sărbătoare au participat un număr foarte mare de credincioși din localitate cât și din parohiile vecine.

Părintele paroh, Ioan Iurcea, a mulțumit preoților slujitori, Consiliului Parohial, enoriașilor, conducerii Primăriei Ruscova, și deputatului UUR, pentru tot sprijinul acordat.

pr. Protopop Petru Rahovan

Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene Sf. Mare Mucenic Pantelimon – Repedea

Duminică, 06 august 2023, a avut loc hramul bisericii Sf. Mare Mucenic Pantelimon din localitatea Repedea, Protopopiatului Sighetu Marmăției.

Sf. Liturghie a fost săvârșită de un mare sobor de preoți în altarul de vară, situat în apropierea bisericii.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de către Părintele dr. Nicolae Lauruc, Vicar general, în limba ucraineană, despre viața Sfântului Mare Mucenic Pantelimon și de asemenea a îndemnat tânăra generație la săvârșirea faptelor bune, întrajutorarea aproapelui și lecturarea Sfintei Scripturi pentru a înmulți roadele virtuților, în a face cât mai mult bine semenilor noștri prin împlinirea cuvântului lui Dumnezeu și evitarea trăirii în păcat.

În limba română, a fost rostit cuvântul de învățătură de către Pr. Stareț Agaton Oprișan de la Mănăstirea Petrova.

La această mare sărbătoare a participat un număr impresionant de credincioși din localitate, cât și din parohiile vecine.

Părintele Protopop Petru Rahovan a mulțumit părintelui Vicar, preoților slujitori, Consiliului Parohial, enoriașilor, procesiunilor din localitățile vecine cât și tuturor credincioșilor prezenți la această mare sărbătoare și pentru tot sprijinul acordat.

Prof. RAHOVAN VERONICA

Храмове свято церкви Кричунова

Українська православна парафія Кричунова відсвяткувала престольне свято своєї церкви з великим числом священників (16) та значним числом паломників. Гідне похвали є старання священників організувати протесії. Цим разом прийшли протесії з Верхньої Рони, Бичкова та місцева. Народ мав терпіння стояти протягом всього

богослужіння. Проповідь на українській та румунській мовах сказав от Вікарій Микола Лаурук. Тема проповіді була: Молитва в житті християнина і молитва Св. Літургії. От. настоятель Віктор Петровай подякував Собору священників, дякам, паломникам та спонсорам. Наприкінці була прочитана молитва для освячення овочів та фруктів.

От. Вікарій Микола Лаурук

Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene Timișoara

Pe data de 27 august 2023, Parohia ortodoxă ucraineană din Timișoara și-a sărbătorit hramul bisericii, Adormirea Maicii Domnului. Sfânta și Dumnezeiasca Liturghie a fost săvârșită de preacucernicul părinte vicar Pr. Dr. Nicolae Lauruc, Pr. Protopop Petru Rosoca, Pr. secretar Petru Popovici; din sobor au mai făcut parte preoți ucraineni, sârbi și români. Oaspeți au mai fost: Domnul deputat și președinte al UUR Nicolae Miroslav Petrețchi, Domnul președinte al UUR filiala Timiș, Gheorghe Hleba, reprezentanți ai comunităților ucrainene, românești și sârbești din împrejurimi, dar și mulți credincioși, care au înfrumusețat minunatul praznic al hramului Bisericii ortodoxe ucrainene din Timișoara.

Cuvântul de învățătură despre Maica Domnului în limba ucraineană a fost rostit de către părintele vicar Nicolae L. și în limba română de părintele protopop Petru Rosoca.

Părintele paroh Cristian Vasile Popovici a mulțumit tuturor pentru participare și colaborare.

Slavă lui Dumnezeu pentru toate!
Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi!

Pr. Secretar Petru Popovici
Pr. Ioan Virgil Brotnei

Hramul Mănăstirii Rona de Sus

Luni, 28 august, de praznicul Adormirii Maicii Domnului, a avut loc hramul Mănăstirii din Rona de Sus, condusă de către părintele stareț arhim. Atanasie Nemzet. Sfânta Liturghie a fost săvârșită de un sobor de preoți, în frunte cu părintele Protopop Petru Rahovan. La acest praznic s-au adunat mulți credincioși ucraineni din Vicariat, dar și mulți credincioși români. Au fost prezente procesiuni din

localitățile vecine și din Rona de Sus.

În cuvântul său de învățătură, în limba ucraineana pr. Protopop Petru Rahovan, a vorbit despre mutarea Maicii Domnului la viața veșnică. La sfârșit, părintele Protopop a vorbit despre personalitatea Maicii Domnului, rolul și importanța ei, în mântuirea neamului omenesc.

În limba română a fost rostit un cuvânt de învățătură de părintele Iustin Șanta de la parohia Vișeu de Jos.

Părintele stareț arhim. Atanasie Nemzet a mulțumit tuturor credincioșilor prezenți și soborului de 18 preoți. La sfârșit a mulțumit tuturor celor prezenți și primarului comunei, d-lui Semeniuc Alexei, pentru tot ajutorul ce îl acordă mănăstirii.

A fost un praznic cu o încărcătură duhovnicească și ziditor pentru suflet.

pr. Protopop Petru Rahovan

Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene Caransebeș

Pe data de 28 august 2023, și-a sărbătorit hramul bisericii Adormirea Maicii Domnului, comunitatea ucraineană din municipiul Caransebeș, protopopiatul Lugoj.

Sfânta și dumnezeiasca liturghie a fost săvârșită de un sobor de șapte preoți, avându-l ca protos pe Pr. Dr. Nicolae Lauruc, Vicar general, care a venit pentru prima dată în mijlocul comunității ucrainenilor din municipiul Caransebeș, alături de Pr. Protopop Petru Rosoca, Pr. Secretar Petru Popovici, de la parohia

Reșița, Pr. Cristian Vasile Popovici, din parohia Timișoara, Pr. Cristian Vasile Ardelean, din parohia Soca, Pr. Daniel Dumitru Popovici - paroh. De municipiul Caransebeș, pe părintele Vicar îl leagă amintiri plăcute, datorită faptului că, imediat după absolvirea Facultății de Teologie Ortodoxă de la Sibiu, a activat ca secretar și profesor la Seminarul Teologic Ortodox "Episcop Ioan Popasu".

Cuvântul de învățătură a fost rostit, în limba ucraineană, de către părintele vicar Nicolae Lauruc, despre viața și adormirea Maicii Domnului, iar în limba română de către părintele protopop Petru Rosoca, despre Maica Domnului.

La această mare sărbătoare au mai participat reprezentanții UUR din municipiul Caransebeș, care au un parteneriat cu biserica și care au asigurat agapa frățească la peste o sută de persoane la Restaurantul Guguianu din localitate; au mai participat credincioși din localitățile Reșița, Cornuțel, Zorile, Copăcele și Salbagelul Nou.

Părintele paroh Daniel Dumitru Popovici a mulțumit Părintelui Vicar, Părintelui Protopop, Părintelui Secretar, preoților slujitori și tuturor celor prezenți la această mare sărbătoare.

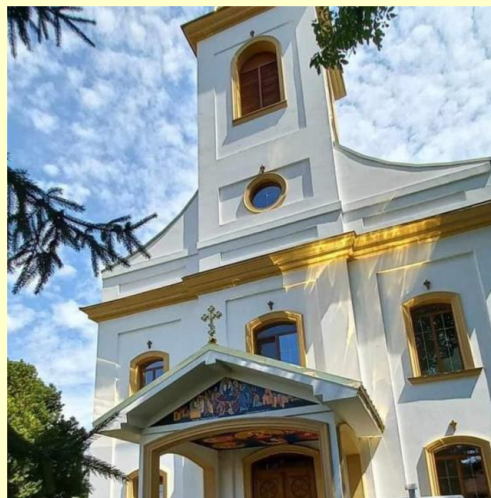
Preasfântă născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi!

Slavă Lui Dumnezeu pentru toate!

Pr. Secretar Petru Popovici

Hramul bisericii din Câmpulung la Tisa, cea mai veche biserică de zid din cadrul Vicariatului Ortodox Ucrainean din România

Parohia ortodoxă ucraineană Câmpulung la Tisa a sărbătorit astăzi, 03.09.2023, hramul sfântului lor lăcaș, "Adormirea Maicii Domnului". Biserica din Câmpulung la Tisa, cea mai veche biserică de zid a Vicariatului (construită în 1800) și printre puținele, dacă nu chiar singura parohie având majoritatea credincioșilor de etnie maghiară, din cadrul Bisericii Ortodoxe Române, este într-o continuă lucrare de înnoire, datorită hărniciei părintelui paroh Gheorghe Chascear, ajutat de membrii Consiliului Parohial. Sfânta Liturghie a fost săvârșită de un sobor de 13 preoți, avându-l în frunte pe pâr. Vicar Nicolae Lauruc. Acesta a rostit cuvântul de învățătură în limba română despre Evanghelia duminicii a 13-a, despre lucrătorii cei răi în via Domnului, spunând că via este dată spre lucrare nouă, neamurilor, care trebuie să aducem roade bune. A mai amintit și de taina Creștinismului, care are Tată ceresc și Maică pământească, care se roagă mereu pentru tot neamul creștinesc. Părintele Vicar l-a felicitat pe părintele paroh Gheorghe pentru frumoasa și rodnică slujire. La rândul său, pr. Paroh Gheorghe a mulțumit bunului Dumnezeu, Maicii Domnului pentru ajutorul ceresc. A mulțumit soborului preoțesc, colegilor din Vicariat, oaspeților, colegului din Satu Mare, părințelului prot. on. Ilie Albiciuc, pr. I. Paul Tomoiagă, pr. Luțai Iustin și stareților: Atanasie Nemzet și Agaton Oprișan, precum și părintelui Gurie. Parohul a mulțumit din suflet Comitetului de femei, foarte harnice care au ajutat-o pe dna preoteasă să pregătească masa oferită în sala Primăriei.

Maica Domnului, roagă-Te pentru noi!

pr. Vicar Nicolae Lauruc

Hramul Bisericii din Cornuțel

Pe data de 21 septembrie 2023, cu prilejul hramului bisericii "Nașterea Maicii Domnului" din parohia ortodoxă ucraineană din satul Cornuțel - județul Caraș-Severin, păstorită cu vrednicie și jertfă de părintele paroh Nicolae Lalo, s-a săvârșit Liturghia arhierescă și sfințirea picturii de către Înălpreasfințitul Arhiepiscop și Mitropolit Ioan al Banatului.

La minunatul praznic au mai participat pr. Dr. Nicolae Lauruc - Vicarul general al Vicariatului Ortodox Ucrainean din România, pr. Protopop Petru Rosoca - Protopopiatul Ortodox Ucrainean Lugoj, pr. Consilier Timotei Anișorac de la Mitropolia Banatului, alături de un sobor numeros de preoți.

Printre invitați, alături de procesiunea din Știuca, a fost prezent și primarul comunei Păltiniș, Ioan Popovici alături de reprezentanți ai primăriei, numeroși credincioși din parohiile ucrainene și împrejurimi.

Părintele paroh, pictorul, sculptorul, consiliul și comitetul parohial alături de cântărețul parohiei au avut bucuria de a primi distincții omagiale, onorifice și de recunoștință din partea Preafericitului Părinte Patriarh Daniel pentru toată osteneala depusă spre înfrumusețarea Casei Domnului.

A fost o zi de bucurie pentru comunitatea ucraineană din Cornuțel și nu numai.....!

Preasfântă Născătoare de Dumnezeu miluiește-ne pe noi!

*Pr. Petru Popovici
Pr. Ioan-Virgil Brotnei*

Hramul Bisericii din Rona de Sus

Pe data de 21 septembrie 2023, Biserica Ortodoxă Ucraineană Rona de Sus și-a prăznuit hramul Bisericii, Nașterea Maicii Domnului.

Sfânta Liturghie a fost condusă de Preacucernicul Pr. Protopop Petru Rahovan, împreună cu un impresionant sobor de preoți.

Înainte de Sfânta Liturghie a avut loc parastasul de obște, iar Sfânta Liturghie a avut loc lângă Biserica în altarul de vară, unde curtea Bisericii era plină de credincioși, care împreună s-au rugat către Maica Domnului.

Predica a fost rostită în limba ucraineană de către părintele Protopop Petru Rahovan, despre viața Preacuratei Maicii Domnului

Din Soborul preoților slujitori au făcut parte: Preacucernicul părinte protopop Rahovan Petru, care a rostit un frumos cuvânt de învățătură în limba ucraineană, Preacucernicul părinte Consilier Marius Lauruc de la Parohia Ortodoxa Ucraineana din Sighetu Marmăției, Preacuviosul părinte Atanasie Nemzet, starețul mănăstirii Rona de sus, Preacuviosul părinte Agaton Oprișan, starețul mănăstirii Petrova, Cuviosul părinte Gurie Bocicorec, slujitor a mănăstirii Ruscova, Preacucernicul părinte Iusco Marius, parohul parohiei Rona de jos, Preacucernicul părinte Brotnei Viorel, parohul parohiei Bistra, Preacucernicul părinte Ardelean Vasile, parohul parohiei Crasna Vișeuului, Preacucernicul părinte Sacaloș Mihai paroh a parohiei Valea Vișeuului, Preacuviosul părinte Atanasie de la Mănăstirea Izvoratorul Tămăduirii, Petrova, Preacucernicul părinte Petrovai Victor, parohul Parohiei Crăciunești, Preacucernicul părinte Clem Marius, parohul parohiei Remeți, Preacucernicul părinte Pop Florin de la parohia Ortodoxa Petrova, Preacucernicul părinte Clemcovici Iaroslav de la Parohia Lunca la Tisa, Preacucernicul părinte Bodnariuc Mihai de la Parohia Ortodoxa Codor, Cluj, Preacucernicul părinte pensionar Ilie Albiciuc, Preacucernicul părinte pensionar Gheorghe Albiciuc.

Părintele paroh, Cinar Gheorghe, a mulțumit tuturor celor prezenți, ostenitorilor, donatorilor și binefăcătorilor sfintei biserici.

Bunul Dumnezeu și Maica Domnului să miluiască și să ne ocrotească!

Pr. Protopop Petru Rahovan

Hramul Parohiei Soca

Pe data de 24.09.2023, Parohia Ortodoxă Ucraineană Soca și-a sărbătorit hramul, "Nașterea Maicii Domnului".

Din soborul de preoți au făcut parte: Pr. Protopop Petru Rosoca, Preacuviosul părinte stareț Rafael Mutrescu de la Mănăstirea Feniș, Preacuviosul părinte ieromonah Nicolae Danco de la Mănăstirea Ortodoxă Ucraineană Pereu, Pr.

Liubodrag Boghicevici de la Parohia Ortodoxă Sârbă Deta, Pr. Dan Dologa de la Parohia Ortodoxă Ucraineană Remetea Mică, Pr. Petru Traianovschi de la Parohia Ortodoxă Ucraineană Pădureni, Pr. Daniel Rusan de la Parohia Ortodoxă Română Livezile, Pr. pensionar Ioan Ardelean din Bistra, Maramureș, Pr. pensionar Gheorghe Cucul din Soca și Pr. paroh Cristian Vasile Ardelean.

Cuvântul de învățătură în limba ucraineană a fost rostit de pr. pensionar Ioan Ardelean. Părintele protopop Petru Rosoca a vorbit credincioșilor despre însemnătatea cinstirii Sfintei Cruci și apărarea Maicii Domnului în fața ereziilor.

La sfârșit, Pr. Paroh a mulțumit tuturor celor prezenți.

Pr. Ardelean Cristian Vasile

Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene Sighetu Marmăției

Miercuri, 27 septembrie, de praznicul "Înălțării Sfintei Cruci", biserica ortodoxă ucraineană Sighetu Marmăției, cea mai veche biserică ortodoxă din oraș, și-a sărbătorit hramul.

Sărbătorirea acestui praznic a început duminică, 24 septembrie, cu Taina Sfântului Maslu, la care au luat parte credincioși ucraineni și români. Alături de Părintele Vicar Nicolae Lauruc și de pr. Marius N. Lauruc, au slujit: pr. dr. Pavel Ierima (care a rostit cuvântul de învățătură), pr. Vasile Ardelean, pr.

Viorel Brotnei și pr. Gheorghe Chascear.

Mărți, în ajunul hramului, s-a slujit Vecernia cu Litie, la care a participat și părintele pensionar Gheorghe Albiciuc.

Miercuri, ziua hramului a început cu Sfințirea Mică a apei, Utrenia și Parastasul de obște. Sfânta Liturghie a fost săvârșită de un sobor impresionant de preoți. Pe lângă Părintele Vicar, parohul bisericii, au slujit: P.C. Pr. Petru Rahovan, Protopopul Protopopiatului Ortodox Ucrainean Sighet, care a rostit cuvântul de învățătură în limba ucraineană, P.C. Pr. Vasile Aurel Pop, Protopopul Protopopiatului Ortodox Român Sighet, care a rostit cuvântul de învățătură în limba română, P.C. Pr. Petru Popovici (Reșița), P.C. Pr. pensionar Gheorghe Albiciuc, P.C. Pr. Mihai Oprișanu (Catedrala Sighetu Marmăției), P.C. Pr. Dr. Ioan Iurcea (Ruscova), P.C. Pr. Cristian Popovici (Timișoara), P.C. Pr. Victor Petrovai (Crăciunești), P.C. Pr. pensionar Gheorghe Tomoiagă, P.C. Pr. pensionar Gheorghe Sacaloș, P.C. Pr. Iaroslav Clemcovici (Lunca la Tisa), P.C. Pr. Marius Vladimir Clem (Remeți), P.C. Pr. Daniel Popovici (Caransebeș), P.C. Pr. pensionar Nicolae Covaci, P.C. Pr. pensionar Ioan Ardelean, P.C. Pr. Gheorghe Cinar (Rona de Sus), P.C. Pr. Vasile Anișorac (Timișoara), P.C. Pr. Viorel Brotnei

(Bistra), ierom. Gurie Bocicorec (Mănăstirea Ruscova), P.C. Pr. Iulian Șanta (Poienile de sub Munte), P.C. Pr. Gheorghe Chascear (Câmpulung la Tisa), P.C. Protopop onor. Ilie Albiciuc și pr. Marius N. Lauruc. Răspunsurile, la Sfânta Liturghie, au fost oferite de către Corul parohiei Sighet, Blahovysnyk. La Utrenie au cântat diecii din parohiile ucrainene din împrejurimile Sighetului. Sărbătoarea a fost înfrumusețată de cele trei procesiuni (protesii) prezente: cea organizată de Dna prof. Angelica Miculaiciuc, elevi de la Liceul Pedagogic "Taras Șevcenko", cu aprobarea Dlui Director Dr. Vasile Cureleac, cea din Bocicoiu Mare (paroh - P.C. Pr. Nicolae Covaci) și cea din Poienile de sub Munte, Parohia Nr. 1 (paroh - P.C. Pr. Adrian Gheorghe Vișovan). Ca în fiecare an, zeci de credincioși s-au spovedit și împărtășit.

La sfârșit, Părintele Vicar a mulțumit tuturor celor prezenți, credincioșilor parohiei implicați în organizarea hramului, Jandarmeriei, Poliției, Poliției Locale și Primăriei Sighetu Marmăției (reprezentată, la hram, de Dna Viceprimar Dana Onița-Ivașcu) pentru sprijinul acordat.

pr. Marius N. Lauruc

Cursuri pastorale pentru obținerea gradelor profesionale (definitiv și gradul II) – 2023

În perioada 18-28 septembrie 2023, la Facultatea de Teologie Ortodoxă din Cluj-Napoca, cu binecuvântarea Înaltpreasfințitului Părinte Andrei, Arhiepiscopul Vadului, Feleacului și Clujului, Mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului, s-a desfășurat o serie de cursuri pastoral-misionare pentru

obținerea gradelor profesionale în preoție, respectiv Definitiv și Gradul II. La

aceste cursuri au participat în jur de 70 de clerici din cuprinsul Mitropoliei Clujului, Maramureșului și Sălajului.

Cu binecuvântarea Părintelui Patriarh Daniel și prin purtarea de grijă a Părintelui Vicar General Nicolae Lauruc și a Părintelui Protopop Petru Rahovan, au participat și 5 preoți din cadrul Vicariatului Ortodox Ucrainean din România: pr. Petrovai Victor – Parohia Crăciunești, pr. Sacaloș Mihai – Parohia Valea Vișeuului, pr. Clemcovici Iaroslav – Parohia Lunca la Tisa, pr. Curac Mitică – Parohia Poienile de Sub Munte II și pr. Șanta Iulian -Parohia Poienile de Sub Munte III.

Cursurile au debutat luni, 18 septembrie, în Paraclisul Facultății de Teologie Ortodoxă, prin săvârșirea unui Te Deum, în prezența Preasfințitului Părinte Benedict Bistrițeanul, Episcop-vicar al Arhiepiscopiei Vadului, Feleacului și Clujului, care a transmis un mesaj de binecuvântare al Părintelui Mitropolit Andrei și a subliniat importanța acestor cursuri, pe care le consideră o formare continuă necesară în activitatea fiecărui cleric.

Luni, de la ora 10:00, în aula facultății, PS. conf. univ. dr. Benedict Bistrițeanul, cadru universitar al facultății, a susținut primul curs intitulat „Incursiuni filocalice cu nuanțe pastorale” în care a vorbit despre „Sfântul Isaac Sirul în 10 cuvinte”.

În aceste două săptămâni de cursuri, am participat la o serie de prelegeri și discuții practice susținute de ierarhii clujeni și de mai mulți preoți profesori de la instituția de învățământ teologic clujean. De asemenea, zilnic, am participat la programul liturgic din capela facultății, unde au fost susținute scurte meditații cu diferite teme.

Martți, 19 septembrie, în mijlocul nostru a fost prezent ÎPS. prof. univ. dr. Andrei Andreicuț, care ne-a vorbit pe tema „Părintele spiritual și rolul lui în tămăduirea societății bolnave”.

La finalul acestor cursuri de formare, în data de 29 septembrie am susținut examenul, probă scrisă și probă orală, pentru obținerea gradelor.

Pentru mine personal, aceste cursuri au însemnat o îmbogățire sufletească și un motiv de sporire duhovnicească pastoral-misionară și administrativă în activitatea preoțească.

A fost o experiență prin care am realizat că, oricât de bine am fi pregătiți în activitatea noastră, mereu vor fi lucruri noi de învățat și de pus în aplicare.

În misiunea pastoral-misionară, preotul, pentru a fi „*lumina lumii*” (Matei 5,14) trebuie să fie bine pregătit teologic. În acest sens sunt foarte grăitoare cuvintele Sfintei Scripturi: Maleahi 2,7, „*Căci buzele preotului vor păzi știința și din gura lui se va cere învățătura, căci el este solul Domnului Savaot*”; Matei 13, 52: „*Iar El le-a zis: De aceea orice cărturar cu învățătură despre Împărăția Cerurilor este asemenea unui om gospodar, care scoate din vistieria sa noi și vechi.*”

Consider că aceste cursuri de formare profesională sunt necesare pentru a putea face față provocărilor din societatea actuală. Ele au rolul de a forma și de a răspunde problemelor actuale pe care le întâmpinăm noi, preoții, în pastorație.

Pentru a susține afirmația mea în legătură cu necesitatea acestor cursuri, voi încheia cu un citat al ÎPS. prof. univ. dr. Andrei Andreicuț: „Nu mai avem de-a face cu niște parohii tradiționale de sat, descrise idilic, nici cu niște cartiere de oraș așezate, ci cu o lume „pestriță” și scoasă din toate tiparele. Acestei lumi trebuie să-i corespundă mijloacele și metodele noastre pastorale.

Pr. Șanta Iulian

Întâlnire cu profesorii de religie / Зустріч з викладачами релігії

Cu binecuvântarea P.C. Părinte Vicar Nicolae Lauruc, azi, 7 octombrie, a avut loc, la sediul Vicariatului, o întâlnire cu profesorii de religie din Protopopiatul Ortodox Ucrainean Sighetu Marmației. Au participat: prof. Veronica Maria Rahovan, pr. Mihai Sacaloș, prof. Vasile Iavorovschi, prof. Angelica Miculaiciuc, prof. Ana Anișoreac și prof. Bogdan Moisuc. Părintele Protopop Petru Rahovan

a inițiat și moderat discuțiile legate de situația orelor de religie cu predare în limba ucraineană. Au fost discuții pe diverse teme centrate pe nevoile elevilor ortodocși ucraineni și au fost propuse diverse proiecte în care să fie implicați profesorii de religie alături de preoții Vicariatului. Părintele Consilier Marius N. Lauruc a adresat o invitație profesorilor de a contribui la revista bilingvă a Vicariatului Binevestitorul, cu materiale teme religioase sau legate de identitatea etnică a ucrainenilor din România. La sfârșit, fiecare profesor a primit o Biblie în limba ucraineană și broșuri pe teme religioase, pentru a fi distribuite elevilor.

pr. Marius N. Lauruc

З благословення Преподобного Отця Вікарія Миколи Лаурука, сьогодні, 7 жовтня, в офісі Українського Православного Вікаріату відбулася зустріч з викладачами релігії Сігетського Деканату. Взяли участь: проф. Вероніка Марія Рагован, от. Михайло Сакалош, проф. Василь Яворовський, проф.

Анджеліка Мікулайчук, проф. Ана Анішореак та проф. Богдан Мойсук. Отець Протоієрей Петро Рагован ініціював та модерував дискусії щодо ситуації уроках релігії, які викладаються українською мовою. Були дискусії на різні теми, зосереджені на потребах українських православних учнів, і запропоновано різні проекти, до яких поряд зі священниками Вікаріату будуть залучені викладачі релігії. Отець радник Маріус Н. Лаурук запропонував викладачам писати статті для двомовного журналу Вікаріату Благовісник, на релігійну тематику або пов'язані з етнічною ідентичністю українців з Румунії. На кінці кожен викладач отримав Біблію українською мовою та брошури на релігійну тематику, які роздадуть учням.

от. Маріус М. Лаурук

www.vicariatulortodoxucrainean.ro

Pe data de 9 octombrie, cu binecuvântarea P.C. Părinte Vicar Nicolae Lauruc, a fost lansată pagina de internet a Vicariatului Ortodox Ucrainean din România. Aici pot fi găsite informații despre Vicariat, despre cele două Protopopiate, date de contact și scurte prezentări ale tuturor parohiilor și mănăstirilor din cuprinsul Vicariatului. De asemenea, pagina web conține secțiuni ce cuprind rugăciuni, în limba ucraineană și limba română, comunicate și mesaje, galerie foto cuprinzând instantanee din viața comunităților ucrainene din România, precum și datele de contact ale instituției ecleziale. Pentru efortul depus în realizarea acestei pagini îi suntem profund recunoscători Părintelui Protopop Petru Rahovan și, în aceeași măsură, soților Narcisa și Ștefan Prială care au trudit, sacrificându-și timpul liber pentru această muncă de voluntariat.

Pr. Marius N. Lauruc

Școala duminicală în cadrul Parohiei Sighet

Duminică, 8 octombrie, în cadrul Parohiei Ortodoxe Ucrainene Sighet au început cursurile Școlii duminicale 2023-2024. Aceasta va urma structura anului școlar. La prima întâlnire a avut loc o discuție recapitulativă despre Sfânta Scriptură, căci ea va sta în centrul tuturor cursurilor, ca fundament al învățăturilor predate. În acest sens, cursanții au primit Biblii în limba ucraineană. Cursurile se vor desfășura în fiecare duminică, după următorul program: 16,45 - grupa elevilor claselor primare și gimnaziale, 17,30 - grupa elevilor de liceu. Între 17,20 - 17,30 ambele grupe vor învăța alfabetul limbii ucrainene, pentru că marea majoritate a etnicilor ucraineni nu au posibilitatea de a învăța să scrie și să citească în limba maternă. Cu toate că există școli ori clase cu predare în limba ucraineană, în lipsa unui program național organizat, marea majoritate a etnicilor ucraineni nu va beneficia de astfel de oportunități. Cursurile se vor ține în limba română.

Școala duminicală reprezintă o tradiție a Bisericii Ortodoxe din toate colțurile lumii. Pe teritoriul României parohiile ucrainene obișnuiau să organizeze astfel de cursuri încă din secolele 18-19. De altfel bisericile ucrainene au avut, au și vor avea în continuare rolul cel mai important în conservarea identității etnice. La fel cum parohiile ortodoxe românești din

diaspora sunt liantul comunităților conaționaliilor noștri plecați peste hotare, tot așa și parohiile ucrainene de pe teritoriul României au un rol vital în acest sens.

Toate generațiile parohiei noastre au urmat astfel de cursuri. Cei aflați la vârsta senectuții își aduc aminte cu nostalgie de orele de religie ale vrednicului părinte Vasile Penzeș, cei care acum își cresc copiii în spiritul Evangheliei au luat parte la cursurile organizate de actualul paroh, părintele Vicar Nicolae Lauruc, în timp ce actuala generație tânără se bucură de cursurile organizate în ultimii ani. Cei care au plecat din cadrul parohiei noastre, duși de cursul vieții pe alte meleaguri sunt membrii activi ai comunităților bisericești din care fac parte.

Pr. Marius N. Lauruc

Hramul Bisericii Ortodoxe Ucrainene din Pădureni

Ca în fiecare an, de praznicul Acoperământului Maicii Domnului, 14 octombrie, Biserica Ucraineană Ortodoxă din Pădureni, Protopopiatul Lugoj, a îmbrăcat haină de sărbătoare.

Dumnezeiasca Liturghie a fost săvârșită de un sobor de preoți în frunte cu părintele Nicolae Lalo, de la parohia Cornuțel Banat. Din sobor, pe lângă preotul paroh Petru Trainoschi, au mai făcut parte: părintele Cristian Vasile Ardelean de la parohia Soca; părintele Petru Popovici de la parohia Reșița și părintele Ioan-Virgil Brotnei de la parohia Lugoj.

Răspunsurile de la străină au fost date de cântăreții parohiei Pădureni alături de cei din parohia Cornuțel Banat, în limba ucraineană, slavonă și în limba română.

Cuvântul de învățătură a fost rostit de părintele Cristian Vasile Ardelean în limba ucraineană.

În încheiere s-a înconjurat biserica cu citirea Evangheliilor și ecteniile specifice hramului, iar părintele paroh a mulțumit preoților, cântăreților și credincioșilor prezenți rugându-o pe Maica Domnului să îi acopere pe toți cu cinstitul său omofor, precum a făcut-o în biserica din Vlaherne.

pr. Ioan-Virgil Brotnei

Храмове свято української православної церкви з Луга.

Покрова Пресвятої Богородиці є храмовим святом лужанської святині яка є гордістю нашого Вікаріату. Перед Св. Літургії священники відслужили Парастас за покійних священнослужителів наших і за тих що померли на Україні і Святій Землі. Св Літургію відслужив собор 11 священиків на чолі з Вікарієм М. Лаурук, який сказав

проповідь на українській мові. Тема проповіді була: Значення храму у нашому житті. Вікарій поздоровив настоятеля, отця Ярослава Климковича, кураторів, церковника і дяка за гарну дію для слави Божої і напминав всіх вірників оцінювати наші храми і просити Господа щоб дарував нам мир для нашого спасіння. Дуже гарна річ що були присутні і протесії з Вишавської Долини, Верхньої Рони , Бичкова і місцева. Всім присутнім паломникам щиро подякував от Ярослав Климович. Хай буде все на славу Божу.

от. Вікарій Микола Лаурук

Храмове свято Української Православної Парафії з Бухаресту

У продовженню свята Покрова Пресвятої Богородиці, Українська Православна Церква із Бухаресту відсвяткувала своє храмове свято.

У неділю, 16.10.2023, починаючи від 9-ої години священники відслужили Ранню Відправу - Утреня (майже за монастирським уставом) а після цього відправилась Свята Літургія.

Відслужили Святу Літургію священники: от. Думитро Колотило (перший настоятель парафії, який сьогодні у відставці), от. Володимир Малкович (настоятель парафії) і от. Михайло Сакалош (настоятель Вішовельської Парафії, котрий у своїй проповіді підкрислив тему недільної Євангелії - любов до ворогів, а також здогадав про небесну поміч Богородиці з Влагернського

храму).

Відповідь на Святі Літургії була подвійна: по першому наші українці з Румунії які живуть у Бухаресті на чолі з паном Попович, а також українці, біженці з міста Одеси на чолі з паном Кирилом.

Не забули спогадати у наших молитвах за мир на Україні і за мир і спокій на Святій Землі.

от. Михайло Сакалош

Asociația Dobrotoliubie / Асоціація Добротолубіє

Cu binecuvântarea Înaltpreacucernicului Părinte Vicar Nicolae Lauruc, a luat ființă Asociația Dobrotoliubie. Această organizație urmărește: promovarea identității etnice a ucrainenilor din România, organizarea de acțiuni caritabile (pentru persoane, indiferent de etnie sau apartenență confesională, care au

nevoie de sprijinul comunității), promovarea educației și combaterea abandonului școlar, organizarea de evenimente și acțiuni a căror beneficiari să fie în special tinerii.

De ce "Dobrotoliubie"? Ocrotitorul spiritual al ucrainenilor din România a fost declarat, de către P.F. Patriarh Daniel, Sfântul Paisie Velickovschi, cel mai de seamă ucrainean care și-a petrecut cea mai mare parte a vieții pe

teritoriul României, a cărei activitate și-a pus amprenta asupra vieții spirituale din România. Cea mai importantă operă a Sf. Paisie este «Dobrotoliubie», traducerea în limba slavonă a scrierilor filocalice despre isihasm și rugăciunea inimii. Însă, așa cum a evidențiat însuși Sf. Paisie, aceste scrieri nu sunt orientate doar către mediul monahal, ci către toți credincioșii, urmărind, în esență, propunerea unui standard de viațuire creștină accesibil tuturor. De aceea a intitulat această lucrare monumentală "Dobrotoliubie" («Iubirea Binelui»). Singurul mod prin care noi reușim să transpunem în viața zilnică mesajul Evangheliei este dat tocmai de faptele noastre pozitive, de acțiunile noastre (așa cum ne îndeamnă Mântuitorul în Pilda Judecății de Apoi, Matei 25, 31-46).

Membrii fondatori ai Asociației Dobrotoliubie sunt voluntari ai Parohiei Sighet, prezenți neîncetat și necondiționat în cea mai mare acțiune caritabilă din istoria Vicariatului, ajutorarea refugiaților din Ucraina. De aceea primul susținător al Asociației e chiar Parohia Ortodoxă Ucraineană Sighet.

Nădăjduim că se vor alătura proiectelor noastre și alți oameni de bine și alte comunități, pentru a reuși să îndreptăm dorința noastră de a face bine acolo unde e cea mai mare nevoie.

Pr. Marius N. Lauruc, Președintele Asociației

З благословення Високопреподобного Отця Вікарія Миколи Лаурука, була створена Асоціація «Добротолюбіє». Ця організація має на меті: зберігати етнічну ідентичність українців з Румунії, організувати благодійні акції (для людей, незалежно від етнічної та релігійної приналежності, які потребують підтримки), сприяння освіти, організація заходів та акцій, бенефіціарами яких є особливо молодь.

Чому «Добротолюбіє»? Духовним покровителем українців з Румунії був проголошений, Блаженішим Патріархом Даниїлом, святий Паїсій Величковський, найвидатніший українець, який більшу частину свого життя провів на території Румунії, а його діяльність мала і ще має великий позитивний вплив на духовному житті Румунії. Найважливішим твором преподобного Паїсія є «Добротолюбіє» — слов'янський переклад філокалічних творів про ісихазм і молитву серця. Але, як зазначив сам святий Паїсій, ці писання спрямовані не лише на чернече середовище, але й на всіх віруючих, по суті прагнучи запропонувати стандарт християнського життя, доступний для всіх. Тому цей монументальний твір він назвав «Добротолюбіє». Єдиний спосіб, яким ми вміємо переносити Євангельські науки в наше повсякденне життя, дається саме нашими позитивними вчинками (як закликає нас Спаситель у Притчі про Страшний Суд, Матвій 25, 31-46).

Члени-засновники Асоціації «Добротолюбіє» – волонтери Сігетської парафії, постійно і безумовно брали участь в найбільшій благодійній акції в історії Вікаріату, допомога українським біженцям. Тому першим прихильником Асоціації є Українська Православна Парафія Сігет. Сподіваємося, що інші добрі люди долучаться до наших проектів, щоб мати можливість спрямувати наше бажання творити добро туди, де це найбільше потрібно.

От. Маріус М. Лаурук, голова Асоціації